

Deset panen a sto čtyřicet čtyři tisíc Židů

¹ Dobré ráno. Jsem šťastný, že tu mohu být znovu ve službě Pánu. Venku máme špatné počasí, ale ó, uvnitř je velice dobře. Je to takové období, kdy můžeme říct, že je dobře být uvnitř a dívat se ven, že ano? Místo abychom byli venku a hleděli dovnitř. V noci jsem si dobře odpočal a dnes ráno se cítím mnohem lépe. Minulý večer jsme se měli skvěle, že ano? Báječný čas, a já si toho vážím.

Měli jsme takovou bohoslužbu, která vypadala... taková, která připomínala jednu z těch ve Shreveportu, skoro jako kdyby to bylo pokračování následování Ducha, úplné pokračování. A tak jsme velice šťastní a tak vděční Bohu za Jeho dobrotu a milost; a za vás lidi, kteří poskytnete Jemu svého ducha ke spolupráci s Ním, tak aby On nás mohl vést a směřovat.

Skutky 2:1, 2

² Rozumíte, pokud máte odmítající obecenstvo, Duch svatý ani nebude nic zjevovat. Musíte mít něco, co... co by spolupracovalo. Oni se nacházeli na jednom místě a v jednomyslnosti. A pak přišel zvuk z nebe, vidíte. Ale když máte... bez ohledu na to, jak moc bych se modlil a ležel bych den a noc a studoval a modlil se před Pánem, a pak kdybych sem přišel, možná i pomazání by na mě zůstávalo, ale kdybych sem přišel a pocítil tu odpor, rozumíte, to Jej okamžitě zarmoutí. On nic nezjeví.

Ale když sem přijdete pod pomazáním a cítíte, že vaše obecenstvo je pod pomazáním, pak Duch svatý začíná působit. On začíná působit a konat pro nás velké věci.

Neměl jsem ještě příležitost promluvit si s pastorem o... Slyšel jsem „Jenom věř“, a tak jsem přispěchal... vidíte, on byl... na toto ráno byl oznámen on. No, bratře Neville, řeknu ti, jak to uděláme. Já začnu s touto malou lekcí, a když kolem jedenácté hodiny skončím, dobře, můžeš v tom pokračovat a začít kázat. Co ty na to?

[Bratr Neville říká: „Ano. Ale nenarušuj to pomazání. Pokračuj klidně dál.“]

Římanům 12:10

³ Dobře, možná to pomazání... to pomazání také tady vzadu. Bratr Neville vždycky (říkám to kvůli příchozím, kteří tu možná nikdy předtím nebyli) ... on je... neříkám to rovnou do očí, ale je to laskavý člověk — on byl vždycky takový. Vždy čte toto... žije tímto místem Písma: „aby jeden druhého předcházela v úctě“, vždy v Kristu, vždycky upřednostňuje.

A od té doby, co jsem ho poznal, on takový byl — ne od té doby, co je tady v modlitebně, ale už od té doby, co jsem ho poznal. A to je už mnoho let.

⁴ Nakolik pamatuju, poprvé jsem se s bratrem Neville setkal a poznal ho, když jsem si šel jednou před mnoha, mnoha lety poslechnout, jak káže v Metodistické církvi v Howardově Parku. Myslím, že to bylo asi před dvaceti lety, tak myslím, nebo i víc, co jsem se s ním seznámil.

A on také pracoval. Ó, myslím si, že až donedávna pracoval v lesnictví a podobně tam nahoře v Henryville, odkud pochází. Chodil do práce a k tomu kázal — stejně, jak jsem to dělal i já, až donedávna. Až do té doby, kdy jsme už nic jiného kromě toho nezvládali. A tak jsem rád za našeho nového šéfa, že ano, bratře Neville. Ano. Skutečně se mi to líbí. Ano. Jsem s ním tak spokojen.

A teď, myslím si, že *dneska* nebude nedělní škola. Ano. Nebude ta dětská třída nedělní školy, protože... ten pokoj je... dali pryč mezistěny, aby *lidé* mohli sedět i vzadu.

⁵ Tedy, dnes večer budeme mít ten poslední veliký věk — ten Laodicejský. Minulý večer jsme probrali Filadelfský věk a přešli jsme k začátku Laodicejského věku a k tomu prolínání se. A pak ta velká tajemství, která nám začal Bůh zjevovat mezi těmito věky: „otevřené dveře“ a „malá moc“, „držel ses mého Slova“, „obdržel jsi mé Jméno“ — a všechny tyto malé věci, které se tam nacházejí. Jak pro nás Bůh ty věci tak podivuhodným způsobem udělal tak skutečné, za což jsme velice, velice vděční.

Lukáš 22:42

⁶ A nezapomeňte, jestli tu mezi námi jsou nějakí hosté, kteří mají nemocné lidi, budeme se příští neděli modlit za nemocné, ode dneška za týden, a bude to (pokud to bude vůle Páně) ... a to bude... vždycky si všimněte, že k tomu rád *dodám*: „Bude-li vůle Páně.“ Bible říká, abychom to tak dělali — „bude-li Pán chtít.“ My to ještě nevíme. On mi ještě neřekl, jestli tu budu a jestli tu bude shromáždění a jestli tu všichni budeme nebo co a jak. A tak, bude-li to Jeho vůle, budeme tu, rozumíte. Pokud to nebude Jeho vůle, tak tu samozřejmě nebudeme. Bratr Neville to bude průběžně oznamovat ve svém vysílání, i další — myslím, že tady tento bratr a ti další, kteří mají vysílání.

A v tom případě přijďte brzy, tak jak budete moci, v neděli ráno, protože očekáváme velký zástup, za který se budeme modlit. A chceme

přijít... budeme... no, uvidíme. Pokud to bude tak velký zástup jako teď, tak je vždy nejlepší rozdat modlitební lístky, protože tu jsou lidé hodně natlačeni. Prostě... jeden postrkává druhého a takové věci. Myslím si, že když to děláte spořádaně, tak potom přicházejí jeden za druhým a vyhnete se zmatku mezi lidmi, víte.

A pak... Nemusíte ani vstávat, dokud není váš lístek vyvolán. Jednoduše sedíte na svém místě. Pokud jste nemocní a cítíte se špatně, nebudete muset stát v dlouhé řadě. Prostě když je vyvolán váš lístek, přicházíte rovnou sem nahoru, abychom se za vás pomodlili, a odcházíte, a přichází další a tak dále. To mám rád mnohem víc.

Obvykle nechávám chlapce, aby sem postavili nějakou židli, pokud se někdo cítí špatně, když čekají — vyvoláváme vždy několik lidí najednou. Pokud se cítí špatně, no, necháme je... ať počkají tam na svém sedadle... nebo ať se posadí na tu židli, dokud jejich číslo není vyvoláno, dokud se za ně nebudeme modlit.

⁷ Já věřím v Božské uzdravení. Je to jedna z největších nauk v Bibli. Ale s Božským uzdravováním je spojeno ještě něco víc než jen Božské uzdravení. Božské uzdravení pouze říká, že existuje Bůh, který znovu přijde. O čem hovoří Božské uzdravení? Je to závdavek našeho zmrtvýchvstání. Pokud neexistuje Božské uzdravení, tak neexistuje ani vzkříšení, rozumíte.

⁸ A pokud neexistuje Duch svatý, který by nás teď pokřtil, tak neexistuje ani věčný život v budoucím světě. Bible říká, že to je závdavek našeho spasení. A víte, co je závdavek? Je to záloha, rozumíte. Když přijdete a zaplatíte... Řekněme, že jste koupili farmu. Chtějí za ni deset tisíc dolarů a vy jste zaplatili dva tisíce, to je vaše záloha, tak tomu říkají — záloha za tu věc. A jestliže tento křest Duchem svatým je jenom závdavkem toho, co přichází, ó, co to bude, když dostaneme plnou mzdu? To bude slavné!

⁹ Tedy, dnes ráno, dá-li Pán, se pokusíme provázat některé z těch věcí mezi církevními věky, těmito... Právě v tomto *prostoru* se něco děje. Těch 144 000, ten zbytek, ta spící panna, moudrá panna a zapečetění Duchem svatým, znamení šelmy, všechny ty věci prostě... to je konec věku a všechno spadá přímo sem na jedno místo. A proto bychom měli mít zbytek zimy na to, abychom to probrali, abychom porozuměli knihu Zjevení, abychom viděli, jak to na sebe navazuje.

¹⁰ Už jste si někdy všiml, že civilizace putovala stejným směrem, pane Wood? Tohle... člověk má stejné smysly. Má šest smyslů... nebo

spíše pět smyslů, a má je od té doby, co před šesti tisíci lety přišel na tento svět. Ale přímo tady v tom posledním... tady na tom malém konečku, v posledních sto letech... Ach! On se tam začal pomalu pohybovat na voze taženém voly. Ale z toho vozu taženého voly, za posledních sto let přesedl z vozu taženého voly do rakety, která letí *rychlostí* téměř tři tisíce kilometrů za hodinu. Takový udělal pokrok, od vozu taženého voly až po raketu. A podívejte se, to všechno se událo za pouhých posledních několik let — řekl bych, že ne víc jak padesát let.

11 Když jsem byl malý kluk, tady v Utica Pike, oni měli starý... žil tu jeden chlapík, který se jmenoval Elmer Frank. Byl to advokát. Oženil se s mladou dámou, tam nahoře v ulici... můj otec pracoval u jejího otce. Jmenovala se Luscher.

12 A on měl takové auto, které se startovalo klikou. Museli jste se sehnout a takhle ho natočit klikou. A mělo jen jednu rychlost. A bylo vybaveno takovým gumovým balónkem, který sloužil jako houkačka, kterou se takhle troubilo. A oni říkali, že to vozidlo dosahovalo ohromnou rychlost, třicet kilometrů za hodinu.

13 No, můj tatínek tam chodíval, a on tam měl v přívěsu nějaký písek, který bylo potřeba přivézt sem, a naložil tam ty pytle, aby to zatížil, aby viděl, jestli opravdu pojede těch třicet kilometrů za hodinu, rozumíte. Ale měli byste vidět ty silnice! To auto jelo jenom šestnáct kilometrů za hodinu z kopce a čtrnáct do kopce. Když jste to dali dohromady, měli jste třicet kilometrů za hodinu.

14 Vzpomínám si, jak všechny z nás dětí... maminka nás všechny umyla, bylo nás tehdy asi pět. Vylezli jsme na plot, když jsme to uslyšeli. Slyšeli jsme, jak to přijíždí, když to od nás bylo ještě kilometry daleko, hodně daleko — jak to vrčelo, verr, verr, verr. Všichni zastavili a drželi koně, vystoupili z bryčky a takhle je drželi, víte — protože ta věc se přibližovala po cestě. Ó, to byla ohromná věc!

Daniel 12:4

15 A pomyslete, to bylo tehdy... bylo mi asi sedm let, rozumíte. Bylo to kolem roku 1914. A jen se zamyslete se nad tím, jak se ty věci od tehdy změnily. A podívejte... to se stalo v průběhu posledních čtyřiceti let nebo tak nějak. A podívejte, on na to měl šest tisíc let, aby tady toto všechno udělal, protože Bible říká, že On to tak udělá. Ty poslední dny: „Mnozí budou pobíhat sem a tam a poznání se rozroste.“

Nahum 2:4

16 Přemýšleli jste někdy o Nahumovi, který před čtyřmi tisíci lety viděl vnější okruh v Chicagu? On ho viděl. Řekl, že si budou razit cestu

po širokých vozovkách. No, byl jsem ve starobylých zemích, kde měli ulice, jako třeba v Oslo a na jiných místech. Tam je sotva místo na to, aby tam člověk prošel pěšky. Je tam jenom tolik místa, aby těmi jejich městy projel kočár. Ta šířka je asi taková jako odsud k té stěně, jen tak široké byly jejich ulice — jen tak široké, aby tou ulicí projel válečný vůz.

¹⁷ Dobře, podívejte, Nahum řekl, že tam měli široké cesty. A řekl, že ty vozy se budou pohybovat jako blesk a budou vypadat jako pochodně (to znamená světlomety), a řekl, že do sebe budou strkat — *tím myslel* autonehody. Ten prorok se povznesl tam nad ten čas a viděl to, co se bude dít za čtyři tisíce let, viděl, jak to přichází. Přemýšlejte o tom! Inspirace.

¹⁸ Ale my jsme v čase konce, přátelé. To je jenom... stejně tak Písma, jelikož všechny tyto věci se staly, všechna Písma tu rovnou leží v tomto čase konce, rovnou tady. A přemýšlel jsem, že dnes ráno, jestli nám Bůh pomůže, tak ty věci propojíme... některé z těchto věcí, tolik, kolik zvládneme.

Zjevení 3:16

¹⁹ A pak dnes večer, tento velký poslední věk Laodicejské církve, jak on dostane své poselství a potom bude pokračovat dál a bude své poselství ignorovat a upadne rovnou do vlažného stavu a Bůh ho vyplivne ze svých úst, vidíte. Jinými slovy, Bohu to způsobí nevolnost žaludku, dokonce když na to jen pomyslí. „Vyplivnu tě ze svých úst,“ On řekl.

Tedy, mám tady poznamenáno několik míst Písma, na které bych se chtěl dnes ráno odvolat. Ale přemýšlím, jestli by to pro nás nebylo příliš náročné, abychom jen na chvíli povstali ke slovům modlitby.

²⁰ Náš laskavý nebeský Otče, zatímco znovu přicházíme tohoto rána, tohoto sobotního dne... a venku začalo pršet a fouká studený ledový vítr. Ale my jsme tak rádi, že máme střechu nad hlavou, že dnes máme malé místo a stále máme zemi, kde můžeme přicházet a uctívat Boha takovým způsobem, jak nám to nařizuje naše svědomí, abychom Ho uctívali. A ve Tvém Slově vidíme, že už to moc dlouho nepotrvá.

A tak, Otče, prosíme, abys nás dnes obzvlášť pomazal, abychom mohli dostat to nejlepší z toho, co je tu pro nás připraveno a abychom byli připravení na tu dobu, která je před námi, kdy už toto moci dělat nebudeme. Nevíme, jak dlouho to ještě může trvat, jestli to budou týdny, měsíce nebo roky. To nevíme. Ale jednou v tom nebudeme moci pokračovat.

²¹ A tak, prosíme, Otče, abys nás udržel pod svým Božským vedením a ať se naše myšlenky upínají k Tobě a ať je rozjímaní našeho srdce, ó, Pane, ve Tvých očích přijatelné. Odpusť naše hříchy. Prosíme o to a vyznáváme před Tebou, že jsme zhřešili a sešli z cesty. A nejsme hodni být nazváni Tvými. Udělej z nás jen své najaté služebníky, Pane. A my ochotně uděláme všechno, co Ty nám přikážeš a jakýkoliv úkol na nás vložíš. Jsme ochotni to udělat. Jenom nás přijmi do svého království, Pane, abychom v něm mohli pracovat, v té veliké a ohromné hodině, která přichází na tento svět.

Požehnej nás teď svou přítomností. Vyučuj nás pomocí Ducha svatého a ať se Ti z toho, že tu dnes společně jsme, dostane sláva, protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

²² Chtěl bych teď... Zaprvé, chtěl bych tu neopomenout si všimnout každého z mých přátel, kteří tady jsou a kterých jsem si dnes ráno všimnul. Večer to tu je těžké. Naše osvětlení tam vzadu, které je zavěšeno na stropě, je nedostačující, aby ty lidi osvětlilo a večer je to trochu těžké mít tady z kazatelny rozhled. Není to lehké ani přes den. Ale vidím mnoho z našich přátel, kteří přijeli z různých míst naší země, a můžu je *teď* poznat lépe, než bych mohl večer. A je jich příliš mnoho, abych je mohl všechny pojmenovat, ale chci, abyste věděli, že si vás opravdu vážím.

²³ A po těch všech ostrých slovech a tak dále, jak jsem to musel udělat na základě Písem, abych... abych oznámil pravdu — ne to, co bych si sám přál udělat, ale to, co tady napsal Bůh, že se má udělat, rozumíte. A o to se jedná. A přesto tu vidím, mnoho mých bratrů, kteří patří k organizacím a tak dále, kteří tady rovnou se mnou přesto sedí. A tak si vás velice, velice vážím. Ať vám Bůh vždy žehná a pomáhá vám, to je moje modlitba. A teď...

²⁴ [Bratr Stricker říká: „Bratře Branhamě?“] Ano, bratře. [„Pokud církev dovolí, chtěl bych promluvit ve jménu tady těch všech lidí: Chtěli bychom, abys věděl, že si tě vážíme.“] Děkuji ti, bratře Strickere. [„A milujeme tě.“] Děkuji, bratře Strickere. [„A modlíme se o milost, abys mohl projít těmi věcmi, kterými snad budeš muset procházet a abychom ti mohli stát po boku.“] Děkuji, bratře Strickere. [Shromáždění říká: „Amen!“] Děkuji ti, církvi. Je to velice hezké z vaší strany, že jste to řekli. Velmi si toho vážím.

²⁵ Včera večer někdo řekl ohledně... Myslím, že to byl bratr Fred, který mi zavolal a řekl... ohledně toho vidění nebo toho snu, který měl nějaký bratr a který byl oznámen krátce před tím, než jsme odsud včera

večer odešli... On mě viděl, jak jsem stál na zemské klenbě a valilo se na mě temné mračno. A já vím, že on mě pronásleduje. Ale tak dlouho jak... On to nebude schopen udělat, dokud Bůh nebude hotov; a pak pro mě nastane čas, abych odešel. A tak... Ale přemýšlím o tom... Nechci být nikdy velký — ne, nechci takový být, rozumíte — ale přemýšlím o „Žalmu života.“

Životy slavných vzpomínkou jsou nám...

(Vidíte, co udělal Pavel, co udělal Ireneus, co udělal Luther, Wesley, nebo co udělal svatý Martin, co oni udělali.)

*Životy slavných vzpomínkou jsou nám,
že i my můžeme ušlechtilé žítí,
a odcházejíc za sebou zanechat
na písku času stopy, jež se trpytí;*

*Stopy které snad třeba někdo jiný,
ze zbytku svých sil žitím, jež pluje,
(Poté, když já odejdu, rozumíte, odejdu.)
bratr, trosečník ubohý,
(Vezme jednu z těch knih a přečte si ji.)
když spatří je, na srdci pookřeje.
(O to se jedná.)*

*A proto vzhůru a konej
se srdcem osudu vždy vstříc,
(To se mi líbí, a vám?)
nebuď jak němý pudem hnaný dobytek,
(Musí k tomu být dohnán!)
v potyčce vždy hrdinou se staň!*

²⁶ Líbí se mi to. No, měl jsem bratříčka, George... kdysi se mu *ta báseň* líbila. Četl jsem to na jeho smuteční bohoslužbě. Měli jsme ve zvyku... Já jsem sedával a citoval „Žalm života“, víte, a on sedával a citoval „Překročit ten práh“. Určitě jste to slyšeli.

*Západ slunce a večerní hvězda
a jasná výzva pro mne!
Žádné naříkání,*

*když budu muset překročit ten práh
a když vydám se na moře.
(Určitě jste to mnohokrát slyšeli.)*

*Protože všechno, co je vně,
se pohybuje časem a prostorem.
Vlny mne můžou odnést daleko,
ale doufám, že spatřím svého Lodivoda tváří
v tvář,
když překročím ten práh.
(Jsem si jistý, že on Ho uviděl, když překročil ten
práh.)*

A tak... A pak moje je: odcházejíc zanechat za sebou stopy na písku času; tak aby jiní, když je uvidí, ti, kteří budou procházet kolem, sebrali odvahu a pokračovali dál.

Protože jednoho slavného dne přijde Ježíš a ohledně toho bude dnešní rozjímání. Pak už všechno skončí.

²⁷ No, uvažoval jsem, že dnes ráno, abych... nejsme schopni v průběhu těchto poselství ve sboru... No, možná, bude-li Pán chtít, budu brzy mít další malou sérii shromáždění na téma „Pravá a falešná církev“ a projdeme tím od 1. Mojžíšovy, přes celou Bibli, tam a zpět až ke Zjevení — obě tyto církve, a co budou dělat.

²⁸ A pak možná jednoho dne, pokud to bude vůle Páně, postavíme modlitebnu, abychom měli víc místa k sezení... Byli byste překvapeni, kolik lidí telefonovalo a řeklo asi toto... Oni prostě projíždějí kolem a vidí, že je tady úplně plno, a tak prostě pokračují dál, rozumíte. A tak, nemáme tady dost místa. A možná tak jako někdo...

V letním období, když je horko, nebo něco takového, když se nám podaří získat tělocvičnu střední školy nebo něco takového, by bylo pěkné, abychom se pustili do knihy Zjevení, nebo něco takového — nebo knihy Daniele a Zjevení — a vzájemně to provázat, abychom to mohli mít *probráno*.

²⁹ No, nikdy se asi nedostaneme k těm Židům. Židé byli... tak jak jsem řekl, že v tom temném věku 15. století, ta katolická hierarchie, když oni ustanovovali sjednocenou církev spolu se státem, to bylo postmilénium. Mysleli si s naprostou jistotou, že se nacházejí v miléniu, protože církev obdržela svého zástupce (takového jako Kristus), který

se posadil na trůnu a sjednotil církev a stát dohromady a všem se začalo dařit a *oni si mysleli*, že nastalo to slavné milénium. Oni tomu stále věří.

³⁰ Ale to je omyl, protože milénium nemůže přijít, nemůže být nastoleno bez příchodu Krista. Milénium nastolí Kristus. On je ten Syn prosperity. A když přijde, pak to potrvá tisíc let. A když to nastane, bude vytržení církve... půjde nahoru a pak bude Kristův návrat.

Jan 5:24

³¹ A vzpomínáte si teď, co je ta další věc, kterou vyhlížíme? Je to vytržení církve. No, nepleťte si vytržení církve se *soudem před* bílým soudcovským trůnem, protože vytržení církve není provázeno žádným soudem. Vy jste jím prošli tady dole. To je pravda. „Protože ti, kteří jsou v Kristu, jsou soudu zproštěni.“ Ježíš řekl: „Kdo slyší má slova a věří Tomu, který mne poslal, má život věčný a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“

1. Korintským 12:13

³² A jak to dosáhneme? Vcházíme do Krista a jsme pokřtěni do jednoho těla: 1. Korintským 12, jedno tělo. Jsme pokřtěni do těla Ježíše Krista, a Bůh už to tělo odsoudil. On nás tedy nemůže postavit před soud znovu, protože On už to tělo odsoudil. A skrze Kristovo dopuštění a Jeho milost nás uvádí do sebe sama, 1. Korintským 12. Skrze jednoho Ducha jsme všichni pokřtěni do toho jednoho těla a jsme zproštěni všech soudů, protože On ty soudy vystál. Ó, nejste za Něj vděční? On nesl ty soudy za nás. Už není žádné odsouzení.

1. Korintským 12:13

³³ Ale ti, kteří do Něj odmítají vejít, do toho těla, toho mystického těla... Jak se do něho dostaneme? Podáním ruky? Ne. Dopisem? Ne. Nějakým druhem vodního křtu? Ne. „Jedním Duchem (Duchem svatým) jsme všichni do toho těla pokřtěni.“

³⁴ Zapamatujte si tedy, dnes ráno se touto věcí budeme výrazně zabývat. Buď jste v tom těle, nebo vně toho těla — ne někde uprostřed mezi tím. Neexistuje docela dobrý křesťan. Buď jsi křesťan, nebo nejsi křesťan. Ale neexistuje bílý a černý pták, neexistuje opilý a střízlivý člověk. Tohle neexistuje. Buď jsi křesťan, nebo nejsi křesťan. Buď jsi v Kristu, nebo jsi mimo Krista.

Efezským 4:11

³⁵ No, toto může vypadat jako vyučování. Nejsem... Jsem na hony vzdálen tomu, abych byl učitelem. Ale vyučování tne. Je to zvláštní dar v Kristově těle. Nejdrív jsou apoštolové a pak proroci, pak učitelé a evangelisté, pastoři — pět služebných darů v tom těle. A vyučování je jedním z těch darů Ducha. No, musím se prostě zapojit a říct, co vidím,

že je správné a snažit se o to, abych to předal lidem a studovat to a spojit ta místa Písma dohromady. No, ale pouze v Kristu, tělo Kristovo musí být rozpoznáno.

³⁶ No, první tři kapitoly Zjevení se zabývají církví. Pohané, Židé, Etiopané, Afričané, každý typ lidí na světě patří k pohanům, aby bylo dáno dohromady toto tělo — černí, bílí, hnědí, všichni. Je to kytice květů (je to tak), kterou Bůh pokládá na svůj oltář. A ona se skládá ze všech národů, kmenů, jazyků a lidí.

³⁷ Ale teď, když opustíte třetí kapitolu, tady ty věky církve, Bůh přichází zpět a pozvedává Židy. A v průběhu toho věku se už církev vůbec neukazuje. Jsou to Židé. A Bůh s Židy nejedná jako s jednotlivci. On jedná s Izraelem jako s národem, vždycky jako s národem.

5. Mojžišova 23:2

³⁸ Tak jednou někdo pochopil... Dostal jsem hodně dopisů na téma „Zkříženého náboženství“, když jsem se zmínil v... Bible říká, že nelegitimní (to znamená nemanželské dítě) nemůže vstoupit do Hospodinova shromáždění po dobu deseti generací, což je čtyři sta let — že nelegitimní dítě nemohlo vejít do Hospodinova shromáždění.

³⁹ Ten kříženec byl tak hroznou věcí. Byla to žena, která dovolila jinému muži, aby s ní měl poměr za tím účelem, aby porodila dítě; to dítě bylo křížencem — ne ze svého otce, ale z nějakého jiného muže, vidíte. A to bylo v Božích očích tak špatné, že trvalo deset pokolení, aby to před Bohem vůbec bylo očištěno.

2. Korintským 5:17

⁴⁰ To se ale nevztahuje na tento věk. Teď máte nové narození. Oni nemají... Oni tam tehdy měli jenom jedno narození. To bylo to fyzické sexuální zplození. Teď máme to nové narození, které je to duchovní, které z toho očistí veškerý zmetek. A stáváme se novým stvořením v Kristu Ježíši, znovuzrozeným z Ducha Božího — novými stvořeními. Jinak to slovo „stvoření“... Pokud někteří z vás dobrých písmáků, kteří jste tady a rozumíte tomu (pokud ne, můžete si to vyhledat), to slovo „stvoření“ pochází z řeckého slova nové „stvoření“¹.

⁴¹ Ó, stejně jako jste stvořením tady, které je zrozeno pohlavně, pak se stáváte novým stvořením zrozeným nebesky, z Božího nového stvoření, z nového člověka. Nové stvoření při narození; ale to musí být

¹ V angličtině „creature“ a „creation“

narození, stejně jako je nutné to přirozené narození. To duchovní narození je stejně tak nutné jako to narození přirozené.

Mladý pár se může vzít a může říct: „Našemu prvnímu chlapečkovi dáme jméno Jan.“ Ale pokud se nikdy nenarodí, tak tu Jan nikdy nebude. Tím to hasne.

⁴² Stejně to je s těmi mnoha mytickými představami, které jste vytvořili ohledně nebe, jak je velké... pokud nejste znovuzrození, tak tam nebudete. To je prostě vše, rozumíte. To tak prostě musí být, protože to musí být narození. Bůh ustanovil své zákony a všechno působí podle Jeho zákonů, rozumíte.

⁴³ Tedy, v těchto věcech, je zbytek Židů, kteří mají být spaseni. A nejprve se budeme zabývat jimi, protože to umisťuje... Máme vždycky po celou dobu do činění se třemi kategoriemi lidí, neustále. Uchovejte si to v paměti. Jsou to: věřící, pokrytci a nevěřící, všechny tyto tři. A jsou tu Židé (to jsou ti, kteří jsou zavrženi, protože nám byla dána šance), je tu vlažná církev a je tu Duchem naplněná církev.

⁴⁴ Kdysi byl Charlie Bohanon prezidentem... nebo spíš vedoucím jižní oblasti Veřejných služeb, když jsem tam byl zaměstnán. Jako chlapec jsem studoval Písma. A on řekl: „Bille, když někdo...“ Řekl: „Jan musel sníst *ostrou* červenou papriku a měl tam na ostrově Patmos noční můru.“

Řekl jsem: „Pane Bohanon, takhle byste mluvit neměl.“ Byl to můj šéf, nadřízený.

On řekl: „No, kdo pro pána krále může takové věci pochopit?“

Řekl jsem: „To lze pochopit. Bude to pochopeno, když bude Duch svatý připraven, aby to zjevil.“ Je to tak.

A on řekl: „Ó, ach!“ Řekl: „Pokoušel jsem se to číst, i můj pastor se to pokoušel číst.“ Řekl: „Dostali jsme se do hrozného zmatku.“ Řekl: „Měli jsme nevěstu sedící na hoře Sinaj,“ rozumíte. A řekl: „Pak jsme měli nevěstu s drakem, který ze svých úst vychrlil vodu, aby bojoval se zbytkem semena ženy. Pak jsme měli nevěstu v nebi — všechny tři současně.“

Řekl jsem: „To je bez duchovního porozumění,“ vidíte.

On řekl: „No, takhle tam jsou všechny tři ve stejné době.“

Zjevení 7:4; Zjevení 12:15, 17

45 Řekl jsem: „Ano, pane. Ale ony takto nebyly umístěny, rozumíte. Vy nazýváte těch 144 000 nevěstou, a to není ona. To jsou Židé. A ti, za kterými vypustil drak vodu ze svých úst a šel s nimi bojovat, to byl zbytek, ti zbývající ze semene ženy, kteří dodržovali přikázání a měli Ježíšovo svědectví. A nevěsta byla ve Slávě,“ vidíte.

Zjevení 14:1

46 Těch 144 000 — 14. kapitola Zjevení — oni stáli na hoře Sinai (to je úplně správné), oni měli Otcovo jméno na svých čelech (to je úplně správné) — ti Židé, ten zbytek Židů.

Zjevení 12:3

47 A pak sem přichází drak, ta římská hierarchie, která... církev jako taková už byla vytržená a nacházela se ve Slávě na svatební večeři po dobu tři a půl let. A pak ten drak... Vidíte, drak, to je vždycky Řím, ten rudý drak.

Zjevení 12:17

48 No, abyste ohledně toho mohli mít jistotu, ve Zjevení 12 se ten drak rozhněval na ženu, která měla porodit dítě mužského pohlaví, které bude vládnout všem národům železnou holí. A vypustil vodu ze svých úst, aby bojoval se zbytkem jejího semene. Ale ten rudý drak...

Zjevení 12:4

49 On se nejprve postavil před tuto ženu. A jakmile ta žena porodila to dítě, chystal se to dítě sežrat, jakmile ho porodí. No, kdo se postavil před tu Izraelskou církev (tu ženu, Izrael), aby sežral její dítě, Ježíše, jakmile se narodil? Řím. Herodes vydal nařízení, že všichni měli zabít všechny děti od dvou let níže.

50 Probíhalo tam vraždění, když byly zabíjeny všechny tyto židovské děti v celé té zemi — úplně stejná věc, kterou prováděl faraon, aby dostal Mojžíše, který byl Jeho² předobrazem. Povařil všechny ty děti, ale jeho nechytil. Ó, Bůh ví, jak je ukryt! Ó, nejste rádi, že jste skrytí? Ó, místo úkrytu!

Římanům 6:11; Kolossenským 3:3

51 Bible říká: „Protože vy se musíte považovat za mrtvé a váš život je v Kristu, ukryt v Kristu, a zapečetěn tam Duchem svatým.“ Dábel vás nemůže najít, i kdyby musel. Prostě nemůže, rozumíte. Jste ukryti v Kristu. Považujete se za mrtvé a váš život je ukryt v Kristu... skryt v Bohu skrze Krista a zapečetěn Duchem svatým.

² Ježíše

52 Tedy, ten malý zbytek, to byla ta spící panna, na kterou on vychrlil vodu ze svých úst a šel s ní bojovat, s tím zbytkem semene ženy. No, a čím je ten zbytek? No, musíte teď ty předobrazy dát dohromady.

53 Je církev, která je tou přirozenou církví. (Chtěl bych... možná bych to tu nakreslil, aby to bylo trochu jasnější. No, bratře Neville, pokud zaberu trochu tvého času, odpusť mi.) Tedy, je... No, zapamatujte si, existuje... co? Nevěřící. Označím ho „UB³“, nevěřící, a to je hříšník. A tady je další, což je formální... označím ho „FO“, formální církev. A pak tady je další, což je spasená církev, „SA“, spasená církev. No, uchovejte si to po celou dobu v paměti.

54 Tedy, v této zachráněné církvi, existují dvě třídy, v této církvi, rovnou tady a rovnou tady, která je předobrazem Krista. Jedna z nich byla spící panna a ta druhá měla olej v lampách. No, vy všichni... Kolik z vás si připomíná ten příběh? Za chvíli se k tomu dostaneme.

Zjevení 7:1

55 Tedy, nejdříve, než to uděláme, půjdeme k těm 144 000 ze Zjevení 7, aby to mohlo být skutečně pochopeno. No, musíte si toto zapamatovat; a vy, kteří si děláte poznámky, je to Zjevení 7. (Udělejme si na to čas. A vy nebudete pokřtěni, dokud...? Po shromáždění dnes ráno? Dobře. Já si tady položím hodinky a budu se snažit sledovat čas, abychom se odsud mohli dostat. Máme asi... téměř dvě hodiny. Ať nám Pán pomůže a provede nás tímto studiem.)

Potom...

56 No, šestá kapitola se zabývá bílým koněm, kterým byl Duch svatý — který vyšel, aby přemáhal, vítězil. Pak přišel ten mrtvolně bledý kůň, smrt. A peklo šlo za ním, a každý ten jezdec na koni.

Zjevení 7:1–3

57 No, „po těch věcech,“ po tom velkém zničení... První, který vystoupil, byl Duch svatý, projíždějící po celé zemi a vítězil, aby vítězil. A potom vyjel další v té době velkého hladomoru, „mírka pšenice za denár a tři mírky ječmene za denár,“ a tak dále, „avšak mému oleji a vínu neškod.“ A pokračovalo to dál, až otevřel ty pečete.

Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zem ani na moře ani na žádný strom.

³ Anglicky „unbeliever“

Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl pečetidlo živého Boha. Ten zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři:

„Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud nezapečetíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“

58 Tedy, zapamatujte si, služebníci byli vždycky... Boží služebníci jsou Židé. Abraham byl Jeho služebník. Pohané nejsou služebníci. Je to nevěsta; je to syn. To je syn, to je církev. Židé jsou služebníci. Ó, kdybyste jen mohli... kdybychom jen měli čas si tato slova probrat. Častokrát to dělám tam v pokoji, procházím všechny odkazy a studuji to.

Židé jsou služebníci. Kdybych se tu postavil a věnoval celý svůj čas tématu „služebník“, tak bych se nedostal k těm dalším bodům, rozumíte. A tak si to zapamatujte. Vyhledejte si to celé v Bibli. Zjistíte, že Žid je Boží služebník.

59 Jaká nádherná paralela, kterou bychom mohli projít, kdybychom se vrátili do Ezechiela 4 [9 – pozn. vydavatele], uviděli bychom, jak On tam řekl... (Stalo se už někdy něco takového v minulosti?) On se podíval na ty vysoké hradby, a když to udělal, uviděl ohavnost, která je v tom městě páchána. A vyšel... a vystoupili čtyři muži s ničivými zbraněmi. A oni vyšli, aby v celém městě Jeruzalémě všechno pobili.

Ezechiel 9:2

60 Ale dříve, než začali zabíjet, byli zastaveni, protože přišel ještě jeden muž, který byl oblečený v bílém, s písarským kalamářem u svého boku (Kolik z vás to někdy četlo?), Ezechiel 4 [9 – pozn. vydavatele]. Měl na boku kalamář a byl oblečen v bílém.

Ezechiel 9:6

On řekl: „Nevcházejte do města. Nezabíjejte nikoho, dokud neoznačíte služebníky Boží na jejich čelech.“ A on vystoupil a pečetil dokonce i malé děti a všechny ostatní, pečetil je.

61 A pak ti s ničivými zbraněmi, přicházeli čtyři, vešli dovnitř a podrobili všechno naprosté zkáze. Bez slitování. Zabíjeli muže, ženy, děti a všechny, kteří nebyli označení pečeti toho prvního muže s písarským kalamářem, který pečetil.

Matouš 24:15–18

62 No, to bylo za dnů našeho Pána, když je ohledně toho varoval v Matouši slovy: „Když uvidíte Jeruzalém obklíčený armádami, kdo

budete na střeše domu a kdo budete na poli, nevracejte se, abyste vzali plášť, ale utíkejte do Judska.“ Josefus popisuje, jak utekli. A vyvázli pouze ti, kteří brali slova Pána Ježíše vážně.

63 A když viděli, jak armády obkličují... a Titus... Roku 69, když uviděli, jak Titus obkličuje hradby Jeruzaléma, všechny je tam uzavřel... Oni jedli zeleň ze stromů... jedli kůru ze stromů a travu ze země a opravdu vařili děti druhým lidem a jedli je. Oni je vyhladověli, prostě je tam nechali.

64 A nakonec tam vtrhli a zabíjeli je, až krev vytékala bránou, jako z rybníku odtéká voda — prameny krve vytékaly z brány. A oni spálili chrám, zbourali hradby. A stojí to tam až do dnešního dne. A na místě, kde stál chrám, tam byla postavena Omarova mešita.

Matouš 24:15

65 A Ježíš o tom hovořil u Matouše 24. On řekl: „Když uvidíte ohavnost působící zpusťování, jak stojí na svatém místě (prorok Daniel o tom mluvil), pak“ (to je vsuvka), řekl: „Kdo čte, rozuměj.“ — když uvidíte ohavnost zpusťování, ohavnost této Omarovy mešity stojící tam, kde kdysi bylo svaté místo.

66 A dneska tam stojí ta mešita, přesně na svatém místě... přesně tam, kde byla svatyně. Stojí tam mohamedánská mešita, jak to řekl Ježíš; tak jak to řekl Daniel, že se stane a Ježíš to potvrdil, že to tak bude. Sledujte ty proroky a Boha, jak ty věci předpovídají.

Lukáš 21:28

67 Bratře, to by mělo způsobit, že se nám vzadu na hlavě zježí vlasy, když víme, že jsme v čase konce. Jsme na konci. Nic už nezůstalo. Všechny tyto události probíhají přesně, jak On řekl, že budou probíhat; no, to by nás mělo povzbudit, mělo by nás to připravit. On řekl... Ježíš nás varoval, řekl: „Když uvidíte tyto věci, jak přicházejí (jak jsme o tom mluvili),“ řekl, „zvedněte hlavy, vaše vykoupení se blíží.“

Matouš 16:26

68 A k čemu dobrému by nám to bylo, kdybychom třeba získali i celý svět? Stejně o to přijdeme. Takovým způsobem zvítězit nemůžeme. Je jenom jeden způsob, jak můžeme zvítězit, a to je skrze Krista. Přijměte Krista. Pak určitě zvítězíte.

Tohle místo musíte opustit. Možná ho opustíš, než skončí tato bohoslužba. Možná ho opustíš dřív, než dnes večer zapadne slunce. Možná odejdeš dřív, než ráno vstane. Může být po tobě dřív, než přijde následující neděle; po nás všech. Nevíme, kdy odejdeme. Ale víme, že musíme odejít.

69 A tak není to pošetilé tu věc odkládat? Šlapete... Flirtujete se smrtí. Jako kdysi ta sáňkovací dráha; oni si sedli na sáně a jezdili kolem a zkoušeli, jak blízko kolem ní mohou projet. A najednou, než se nadáli, už jeli z kopce dolů. A přesně tak to děláš ty. Sjíždíš příliš blízko a nevíš, ve kterém okamžiku tě něco porazí a je po tobě veta. Zástava srdce, autonehoda, může se stát prostě cokoliv a ty umíráš. A pak tvůj věčný osud leží přímo před tebou. Pouvažuj o tom, příteli.

Matouš 24:15

Tedy: „když uvidíte ohavnost zpusťování, jak stojí na svatém místě...”

Ezechiel 9:4

70 No, potom v těch dnech příchodu Tita, po Ježíšově odchodu, Duch svatý byl tím mužem s kalamářem u boku a On prošel Jeruzalémem a označil ty lidi. A teď chci, abyste si něčeho všimli, členové církve. Vy tvrdíte, že máte Ducha svatého? On řekl: „Nezapečet nikoho z nich kromě těch, kteří vzdychají a naříkají nad ohavnostmi, které se dějí v tomto městě.“

No, kde je dnes někdo, kdo má takové břemeno ohledně stavu tohoto světa? „No, já jsem metodista, já jsem baptista, presbyterián, co na tom záleží?” říkají.

71 Ó, ale nemají to neustálé břemeno kvůli ztraceným, tu něžnost. Nedovol nikdy ničemu, aby povstalo a vložilo do tvé duše hořkost. Bez ohledu na to, jak špatně s tebou někdo jedná nebo cokoliv, nedovol nikdy... nebudte vinni tím, že té věci dovolíte zakotvit se ve vaší duši. Zarmoutí to Ducha svatého tak, že vás opustí. Opravdu.

72 Vzpomínám si, jak jsem tady asi před dvěma nebo třemi lety něco řekl, co nebylo správné. To bylo... Telefonovali mi právníci a já jsem přišel a... byla u toho moje manželka. Měl jsem pocit, jako kdyby mně měla prasknout hlava, a právě jsem se vrátil. Oni zatelefonovali a řekli: „Řekněte mu, aby k nám dnes odpoledne přišel.“

A Meda řekla: „To jsou právníci.“

Vyklouzl jsem za dveře a řekl: „Řekni mu, že nejsem doma.“

Ona řekla: „Bille!”

Řekl jsem: „Řekni mu, že nejsem teď doma,” a vyšel jsem ven.

73 Vyšel jsem ven a bylo mi opravdu zle a vrátil jsem se. Ona mu to řekla, ale viděl jsem, jak ji to zranilo. Odešel jsem, abych se pomodlil za... Přišel nějaký člověk, který měl malé nemocné dítě. A právě tehdy,

když jsem začal vkládat ruce na to dítě, abych se za ně pomodlil, něco mi řeklo: „Ty jsi pokrytec,“ vidíte, „přece víš, co jsi provedl.“

⁷⁴ A já jsem řekl: „Pane, nejsem hoden, abych se za vaše dítě pomodlil. Duch svatý je ve mně zarmoucen a je úplně zbytečné, abych na to dítě vkládal své ruce. Počkejte, dokud něco nedám do pořádku.“

Šel jsem za svým právníkem a pověděl mu to. Řekl jsem mu: „Udělal jsem něco špatného.“

On řekl: „Myslel jsem, že jsi někam odjel.“

Řekl jsem: „Ne.“ Řekl jsem: „Přiměl jsem manželku, aby řekla něco špatného.“ A řekl jsem: „Lituji toho. Nechtěl jsem to udělat. Odpustíte mi to?“ A prosil jsem také manželku, aby mi to odpustila.

⁷⁵ A pak jsem odjel do Green's Mill. Bylo to v červenci. V těch lesích bylo úplně тихо a já jsem se celé odpoledne v jeskyni modlil. Pak jsem vyšel ven a postavil se tam na skálu a měl jsem výhled na ty kopce; a bylo tak krásně a nepohnul se ani list — bylo asi kolem páté nebo šesté hodiny odpoledne, v letním období. Nic... Byl úplně klidný a horký den.

⁷⁶ A já jsem řekl: „Nebeský Otče, Mojžíš... Jednou jsi ho postavil na skálu a Ty jsi procházel kolem.“ Řekl jsem: „Jestli jsi mi odpustil tu špatnost, kterou jsem udělal, mohl bys znovu projít kolem a dovolil mi, abych Tě uviděl?“

⁷⁷ A poblíž, po mé levé straně na stráni kopce se začal zvedat a vát malý větrný vír a jemně pohybovat listím. Přiblížil se takhle na tu stranu ke mně a odcházel dál rovnou do lesů. Plakal jsem jako dítě.

⁷⁸ Vrátil jsem se domů. Řekl jsem: „Teď vím, že můj hřích je mi odpuštěn,“ vidíte.

Rozumíte, vždycky od sebe držte daleko každý kořen hořkosti. Bez ohledu na to, co vám kdo dělá, mějte jen Boha uvnitř, a to uchová veškeré zlo vně.

⁷⁹ No, tito křesťané, kteří přijali to Kristovo varování, teď sledujte — to je předobraz věci, o které dnes ráno mluvíme — tito křesťané, kteří přijali to varování, opustili Jeruzalém, protože věděli, že se to chystá.

⁸⁰ Sledujte teď. Členové církve — předobraz lidí, kteří chodili do kostela, jen se připojí k církvi — oni všichni řekli: „No, přicházejí nějaká vojska, bude válka. Pojdme do domu Hospodinova a budeme se modlit.“ Ale pro ně už bylo příliš pozdě. To jim bylo úplně k ničemu, vidíte.

⁸¹ Ale ti učedníci, oni dbali na to varování... věděli, co Ježíš řekl, a tak unikli. Historici říkají, že ti, kteří byli nazváni kanibaly; *historici* totiž tvrdili, že jedli tělo toho muže, který se jmenoval Ježíš, který je kdysi uzdravoval. Vidíte, oni přijímali Večeři Páně. On nevěděl, co to je, rozumíte, protože to byl tělesný člověk a ne věřící. Byl to jen historik. A on... a oni unikli tomu hněvu, který přišel na zem.

⁸² Tedy, vidíte... A pak byl celý Jeruzalém zničen. To je dokonalá paralela Zjevení 7. Teď sledujte. Od té doby, kdy Titus obléhal Jeruzalém, nebyla na celém světě v průběhu dějin taková doba, kdy byl celý svět vtažen do války až do roku 1914.

Zjevení 7:1

⁸³ Teď poslouchejte pozorně. No, tady pan Rutherford vykročil nesprávným směrem, jsem si tím jist, právě zde. Teď sledujte:

Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země (To znamená stát takhle, ve čtyřech koutech země.) a drželi čtyři zemské větry...

Zjevení 7:1-3

No, ví někdo, co znamená v Bibli vítr? Vítr znamená válku, svár. Dábel je tou mocí, je knížetem povětří, rozumíte.

... a drželi čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zemi ani na moře...

A... Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce (Z toho směru přijde Ježíš.) a měl pečeti dlo živého Boha. (Ve své ruce.) Ten zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, (Kterí se chystali zničit svět.) jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři:

„Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud nezapečetíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“

⁸⁴ No, Bůh nemá čas. On je věčnost. My měříme jednotkami času. Jediná věc, kterou známe, to jsou centimetry a plošné míry a míle a tak dále. Bůh je věčnost — bez počátku a konce, rozumíte. On je věčný.

⁸⁵ Tedy, v roce 1914 pochodoval celý svět do Německa kvůli světové válce (to je pravda), celý svět se dostal do světové války. A všimli jste si? Byla tam jedna zvláštní věc. Chci, aby můj dobrý přítel, který tady sedí, otec bratra Wooda, to dobře pochopil, rozumíte. Oni byli... on

je obráceným svědkem Jehovovým, víte. A potom to... Všichni pochodovali do války. Určitě si to dobře pamatujete, bylo to v roce 1914.

⁸⁶ No, není to zvláštní — je to přímo v knize „Skončení světové války,“ (mám svazky té knihy) je to ve druhém svazku, kolem 44. stránky — že oni až dodnes nevědí, kdo tu válku zastavil? Císař Wilhelm řekl, že on to nebyl. Ale najednou skončila a nikdo neví proč.

⁸⁷ Oni bojovali a přiblížila se fronta... to bylo... a bylo po válce, a oni už podepsali dohodu o míru, aniž by věděli, co se vlastně stalo. No, to by samozřejmě zabralo den nebo dva, kdybychom to měli všechno objasňovat. Oni to nevěděli. Ale zhustěme to, dotkněme se těch nejdůležitějších bodů.

⁸⁸ Byl to Bůh, který ji zastavil, aby vyplnil své Slovo. To byl ten anděl, který ji zastavil. Tito andělé vyšli s hubicí zbraní. Kvůli čemu? Aby zničili celý svět.

Zjevení 7:3

A jiný anděl řekl: „Počkejte ještě okamžik. Nedělejte to. Musíme nejdřív zapečetit tyto služebníky našeho Boha na jejich čelech.“

⁸⁹ A to se právě stalo, když propukly v roce 1906 Letnice, 1914, tehdy tam. Kolik z vás to ví? Je tu někdo z těch starých letničních, kdo si tamty dny pamatuje? Samozřejmě.

⁹⁰ V těch časech na začátku, když Duch svatý začal padat a lidé začali přijímat Ducha svatého a mluvit v jazycích a modlit se za nemocné a tak dále; to se zrovna začalo dít, právě tady mezi těmito dvěma věky, právě když se to začalo dít. Církev byla opravdová.

⁹¹ Ale pak se letniční začali ubírat s denominací — Sbory Boží a Církev Boží a tak dále; a začali se svými izmy, tak jak jsou v nich dnes. A tak jsme na konci toho věku, vidíte, všechno se to v sobě dusí až do konce. Všechno tu dobíhá do konce.

Matouš 20:26

⁹² No, co se týče těchto čtyř... Všimněte si, to se zastavilo 11. listopadu v 11 hodin dopoledne. Jedenáctý měsíc roku, jedenáctý den a v jedenáct hodin dopoledne. Vzpomínáte si, co o tom řekl Ježíš? Jeden šel na vinici a pracoval tam a dostal denár. A přišel tam další. Pak tam byli lidé jedenácté hodiny. Je to pravda?

⁹³ Tady jsou: ti lidé jedenácté hodiny, kteří byli zadržováni. A teď pro ně nastal čas, aby vešli, a jsou shromažďováni zprostřed těch Židů, aby vytvořili národ. Byli rozptýleni po celém světě, až daleko do Iránu

a na různá místa, kde se ani nedozvěděli o tom, že Ježíš byl na zemi; vůbec nevěděli nic o Novém zákoně nebo něčem takovém. A teď se můžete podívat do časopisu „Look“ a „Life“ a těch ostatních, kde byly ukázány snímky, jak se vracejí zpět.

Matouš 24:32, 34

⁹⁴ Copak Ježíš neřekl: „Když uvidíte fíkovník, jak vypouští pupeny...?“ Židé byli vždycky tím fíkovníkem. „Toto pokolení nepomine, dokud se všechny tyto věci nevyplní.“ A oni teď už jsou zpátky, už jsou národem, už mají svou vlastní měnu, svou vlastní vlajku a všechno ostatní, a dokonce členství v OSN. Jsou národem. Už se zabydleli. Jsou připraveni.

⁹⁵ A na co jsou připraveni? Na zapečetění těch 144 000 z Izraele, těch Židů. (No, za okamžik se k tomu dostaneme.) Ne ta banda z Wall Street, která vždycky podváděla a kradla a všechno možné. Mám na mysli ty opravdové Židy, věrné Židy, kteří tam zachovávají Boží přikázání.

⁹⁶ No, ti skuteční Židé se znovu shromažďují v Palestině. A přesně tak, jak to řekl prorok, že Izmael a Izák si šli vzájemně po krku a vždy proti sobě bojovali, tak předpověděl, že tak to s nimi bude i v tom posledním čase. A tak oni tam sedí, Izmael je tam také. A asi na vzdálenost jednoho městského bloku⁴ se nachází Izák; jsou tam oba, mohamedáni a Židé, a jeden proti druhému bojuje v zemi nikoho.

⁹⁷ Abychom se přesvědčili, jestli toto poselství, které máme, s tím souvisí nebo ne, tak přesně v tu hodinu, kdy byl Izrael uznán jako národ... bylo to přesně v tutéž hodinu, tentýž den, tentýž měsíc a všechno ostatní. Byl jsem v Green's Mill v Indianě, když se mi tam zjevil ten anděl a poslal mě s tímto na misijní pole. Poté, co se se mnou setkal tam u řeky a sdělil mi, co se stane, tak mi pak o jedenáct let později dal pověření — přesně v tu hodinu, kdy byl Izrael uznán jako národ.

⁹⁸ To všechno je spolu provázáno. Vidíte, anděl Páně je teď na zemi, rozumíte. Působí kolem dokola a připravuje všechno pro příchod Páně.

⁹⁹ A to jsou titíž andělé, kteří uslyšeli, že hřích... když přišli do Sodomy a řekli: „Přišli jsme, abychom se přesvědčili, jestli tyto věci jsou tak, jak jsme slyšeli.“ Vzpomínáte si na to? A jeden anděl šel do...

⁴ Přibližně 100 metrů.

1. Mojžíšova 18:22

100 Jeden zůstal s Abrahamem, s tím vyvoleným. A Sodoma byla tam v údolí, a Lot se nacházel v Sodomě. A dva andělé tam odešli a kázali těm lidem a vyvedli tu malinkou skupinku ven — tu spící pannu, vidíte. Dobře. Ale ten jeden anděl zůstal s Abrahamem.

1. Mojžíšova 18:9

101 Ti andělé tam kázali, jako současný Billy Graham a ti ostatní, a vyvádějí je ven. Ale anděl, který stál s Abrahamem, byl obrácen zády ke stanu a řekl: „Abrahame, kde je tvoje manželka Sára?“ Jak to, že věděl, že byl ženatý? Jak to, že věděl, že má ženu? Jak to, že věděl, že se jmenovala Sára?

1. Mojžíšova 18:9

On řekl: „Ona je vzadu za tebou ve stanu.“

1. Mojžíšova 18:10

102 On řekl: „A já jsem ti dal zaslíbení. (Já! Vidíte, kdo to je, že ano?) Dal jsem ti zaslíbení. Chystám se tě navštívit podle času života. Sára bude mít to dítě.“

1. Mojžíšova 18:12

A Sára tam za Ním ve stanu se v duchu zasmála.

1. Mojžíšova 18:12

103 A ten Anděl obrácen zády řekl: „Proč se Sára zasmála?“

104 Vidíte to znamení, které On dal té vyvolené církvi? Vidíte to znamení, které obdrželi v Sodomě? Tady máte znovu rovnou ty tři skupiny. Vrátili jsme se rovnou znovu přímo k tomu.

105 Máme tady tyto velké kazatele, kteří se dostali do celého světa. Poté, co Billy Graham obdržel Ducha svatého, on by nemohl přijít sem. Jeho pole *působnosti* je tam dole a on to rozpoznal. A Bůh ho tam drží, vidíte, s tím intelektuálním kázáním, s tou věcí, která... On je tady, ale snaží se ze Sodomy vytrhnout, snaží se vyrvat ven nebo nabídnout té spící panně milost, rozumíte. Ale tady se nacházel Abraham v této skupině.

Lukáš 17:28, 30

106 A Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Vidíte, tito andělé budou tady na zemi a budou konat totéž.

107 Rozumíte, kvůli tomu Billy jde k těm baptistům a tak dále, tímto způsobem. On musí, vidíte. Jack Schuller a všichni ti významní muži, kteří tam jsou — probuzenci — tam musí být, protože oni je vytahují ven. Oni tam vůbec nedělali zázraky. Jenom několik, jakože lidi ranili

slepotou. Kázání Evangelia raní tyto lidi slepotou, vidíte. Říká to Bible. Ale tento muž tady udělal tato znamení, nadpřirozená znamení, pro Abrahama a jeho skupinu, což je ta vyvolená církev.

108 Tedy, 1914, svět šel do války a od té doby nikdy nebyl pokoj; neustále to je rozpoutáváno a rozpoutáváno a rozpoutáváno. A přesto dělají to samé. A co oni dělají? Drží (Ó, Bože, smiluj se!), oni drží tu velikou věc, kterou jsem viděl ve vidění, jak celá ta věc je přiváděna ke zkáze; oni zadržují tu atomovou... zadržují ty války, aby nezničili sami sebe, dokud nepřijde ta věc, aby to zničila; dokud se Izrael nevrátí a neshromáždí se. A pak to poselství půjde k Izraeli a on bude zapečetěn tou pečeti Ducha svatého, rozumíte.

109 A ti pohané jsou vyvoláni... ti lidé pro Jeho jméno budou vyvoláni, což se děje právě v tomto věku, oni jsou tady vyvoláváni. A pak Izrael obdrží pouze na tři roky a šest měsíců poselství. Řekl to Daniel. Řekl, že oni budou... že bude... že bylo sedmdesát... nebo sedm let je jim prorokováno, ještě ponecháno pro spasení těch Židů.

Daniel 9:25, 26

110 On řekl: „Mesiáš, Kníže (což je Kristus) přijde a bude prorokovat. Uprostřed těch sedmdesáti let... nebo sedmi let, bude vyřazen.“ Ježíš kázal tři a půl roku a byl vyřazen a denní oběť byla odstraněna, což bylo řečeno Danielem. Dobře.

111 A pak byl dán prostor pro pohany a oni došli až do tohoto věku. A pak tu je ponecháno tři a půl let ještě pro ty Židy. Kdybychom teď šli do Zjevení 11, dostaneme se rovnou na konec...

Zjevení 11:3, 7, 8, 11, 13

112 Církev se neukazuje až do 19. kapitoly Zjevení, ale na konci toho se Eliáš a Mojžíš znovu vracejí a kážou těm Židům — dva muži pomazaní tím duchem — nebo možná oni sami. Oni vůbec neumřeli, a tak... oni je zabili a oni leželi na ulici *města Sodomy*, tam kde byl ukřižován náš Pán, v Jeruzalémě. A po třech dnech do nich vstoupil duch života a oni povstali — oni povstali. A potom v té době byla asi třetina země rozmetána na kusy. Oni u těch Židů dělali znamení a zázraky.

113 Tedy, tady jsou ti Židé, ke kterým přicházejí kázat. Svět nemůže... oni se nemůžou vzájemně vyhodit do vzduchu nebo jeden druhého zabít, anebo nepřijde ta zkáza, dokud se ti Židé na to místo nevrátí. Tady leží Bible, ve které je to řečeno. On viděl ty čtyři anděly.

Efezským 4:30

114 A co oni musí obdržet? Musí obdržet Ducha svatého, tak jako tamti. Ten muž s písarským kalamárem, to byl Duch svatý. My si to

uvědomujeme, každý, kdo čte Bibli. No, a tak je to tentýž anděl, který se vrací s Duchem svatým, s pečeti živého Boha. Efezským 4:30, svatý Duch Boží: „kterým jste byli zapečetěni ke dni vašeho vykoupení.“ A tak oni teď nemohou nic dělat, dokud se ti Židé nevrátí. A zrovna před několika týdny to spolu všechno zařídili a vstoupili do OSN.

Zjevení 7:3, 4

Je to připraveno. Jsme na konci. Všechno je teď zapečetěno. No, sledujte teď, abychom dokázali, že to jsou Židé; chtěl bych teď přečíst...

„Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud nezapečetíme služebníky našeho Boha na jejich čelech.“

Abych dokázal, že to zjevení je správné, sledujte teď ten čtvrtý verš:

A slyšel jsem počet označených: sto čtyřicet čtyři tisíce jich bylo označeno ze všech pokolení synů Izraele.

Zjevení 7:5–8

115 Izraelité. A kde jsou? Jsou právě teď shromážděni. Jsou tam připraveni, v očekávání na čas zapečetění, který má přijít. Z pokolení Juda bylo zapečetěno dvanáct tisíc; z pokolení Rúben dvanáct tisíc; z pokolení Gád, dvanáct tisíc; Ašer, dvanáct tisíc; Neftalí, dvanáct tisíc; a tak dál a dál — Simeon a dál až po Benjamína, těch dvanáct pokolení. A dvanáct krát dvanáct tisíc je 144 000, vidíte. To jsou ti...

Zjevení 14:1

116 Kdybyste se teď na chvíli podívali do 14. kapitoly, tam to uvidíte:

A hle, uviděl jsem Beránka stojícího na hoře Sion a s ním sto čtyřicet čtyři tisíc těch, kteří měli na svých čelech napsané jméno jeho Otce.

Zachariáš 13:6

117 Hora Sinaj. Beránek se vrátil z vytržení a vrátil se, jak jsme to probírali tehdy večer, jak Josef nechal odejít všechny ty pohany, když tam stál se svými bratry. Řekl: „Já jsem Josef, váš bratr.“ A oni pak byli zděšení. Vzpomínáte si to tam v tom církevním věku, kde jsme to probírali, kdy On se vrátí? Dokonce ti, kteří probodli Jeho ruce. A oni všichni řeknou: „Odkud máš ty jizvy po hřebech?“

Zachariáš 13:6

118 On řekl: „Od rukou mých přátel,“ a oni nařikali. A každá rodina se oddělila jedna od druhé a plakali a nařikali a plakali, protože se dopustili té špatnosti. Vůči svému Mesiáši, samotnému Bohu!

1. Mojžíšova 45:5

119 A On jim řekne přesně to, co řekl... Josef řekl Izraeli. On řekl: „Nehněvejte se na sebe, protože to udělal Bůh, aby zachoval život.“

120 A Bůh... Bible říká, že Bůh oslepil oči těch Židů, aby pohané dostali příležitost — my sami — aby si vzal lid pro své jméno, svou nevěstu z pohanů. Ó, není to nádherné?

Tady to máte. Tady je těch vašich sto čtyřicet... A teď, kdybyste chtěli vidět nevěstu, jak přichází po tom; abych ukázal, že těch sto čtyřicet čtyři tisíc, že to není nevěsta, pokračujme ve čtení jednoduše dál, od 8. kapitoly... ano 8. kapitola, chtěl jsem říct 8. verš ze 7. kapitoly.

Zjevení 7:9–15

Začneme tedy od 9. verše, protože 8. verš, to je zapečetění Benjamína, těch dvanácti tisíc.

A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení do bílých rouch, a v rukou měli palmové ratolesti.

A hlasitě volali: „Spasení náleží našemu Bohu, jenž sedí na trůnu a Beránkovi!“

A všichni andělé, kteří stáli okolo trůnu, starců i těch čtyř bytostí, padli před trůnem na tváře a klaněli se Bohu se slovy:

„Amen! Chvála a sláva, moudrost a díkůčinění, čest a moc i síla našemu Bohu na věky věků. Amen!“

Jeden z těch starců pak promluvil a řekl mi: „Kdo jsou ti oblečení do bílých rouch a odkud přišli?“

Řekl jsem mu: „Pane, ty víš.“ A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránka,

a proto jsou před Božím trůnem a slouží mu dnem i nocí v jeho chrámu; a Ten, který sedí na trůnu, bude přebývat mezi nimi.“

121 Co dělá tvoje manželka? Ona ti doma slouží. Ty se posadíš a ona ti podává jídlo, stará se o tvé prádlo, vidíte. Slouží ti doma dnem a nocí,

vidíte. A tento, tito z těchto národů, ti pohané, kteří jsou nevěstou, jsou před Božím trůnem, jsou s Ním dnem i nocí.

Zjevení 7:15–17

122 Vzpomínáte si, co jsem říkal minulý večer a o čem jsme mluvili?

... Ten, který sedí na trůnu, bude přebývat mezi nimi.

Nebudou již nikdy hladovět ani žíznit a nebude je pálit slunce ani žádné horko,

neboť je bude pást Beránek, který je uprostřed trůnu, a povede je k pramenům živých vod a Bůh jim setře každou slzu z očí.

123 Tedy, tady je těch vašich 144 000, Izrael, který čeká na příchod Páně a nemůže vejít, dokud nejdříve pohané nedospějí do konce. Oni musí dojít na konec.

124 Možná bych tu mohl zmínit takovou malou osobní věc. Doufám, že tomu porozumíte. Když Lévi Petrus ze Stockholmu ve Švédsku, ten nejvyšší dohlížitel, představitel Filadelfských církví... On těmto Židům poslal milion Biblí, malých Zákonů. Jeden z nich od něj mám jako malý suvenýr. Židé čtou vždycky odzadu dopředu, víte, jak to vypadá s jejich jazykem.

125 A oni ty knihy četli a řekli: „Dobře, jestli tento Ježíš je Mesiášem a zemřel a Jeho Duch se vrátil a je přítomen ve formě Ducha, chceme Ho vidět, jak vykoná znamení proroka. Pak Mu uvěříme.“

126 Jak perfektní usprádaní! Pomyslel jsem si: „Pane, teď je vhodný čas. Teď je ten čas. Tady to je.“ A tak už jsem byl v letadle, Billy a já a Loyce a vyrazili jsme. Byl jsem na cestě do Indie. A řekl jsem: „Na zpáteční cestě se tady krátce zastavím a přinesu poselství těm Židům. Shromáždím je tam a řeknu: ‚Tady je ta pravda. ‚“

4. Mojžišova 12:6; 5. Mojžišova 13:1–3; 5. Mojžišova 18:15, 22

127 Židé vždy věří svým prorokům — všichni to víme — protože Bůh jim řekl, že Mesiáš bude prorokem. A oni prorokům věří. A Bůh řekl: „Bude-li mezi vámi nějaký muž, který je prorokem, vidoucím, a jestli... Já k němu budu mluvit skrze vidění a tak dále. A jestliže to, co řekne, se uskuteční, tak ho poslouchajte, protože já jsem s ním.“ Rozumíte? „Ale jestli se to neuskuteční, tak s tím prorokem nemějte nic společného, protože já s ním nejsem. Ale jestli se stane to, co říká, pak ho poslouchajte, protože já jsem s ním.“ A Židé to vědí.

128 A tak jsem uvažoval: „Ó, aj! Nebylo by to nádherné! Shromáždím jich tam čtyři nebo pět tisíc z nich a postavím se tam a nechám je... ty, kteří čtou Bibli a říkají: ‚Jestliže to je Mesiáš, ať Ho vidíme, jak koná znamení proroka.‘“ Řekl jsem: „Jaká to bude *nádherná* scéna.“

129 Měl jsem už v ruce letenku, bylo to asi třicet minut předtím, než nás měla volat ta Arabská letecká linka *k odletu*. A tak jsem tam stál v Káhiře v Egyptě. A myslel jsem si: „Sláva Bohu! Za dvě hodiny ti Židé přijmou tu stejnou věc, kterou přijali o Letnicích, jsem si ohledně toho zcela jist.“

130 Uvažoval jsem: „Když se tam postavím a budu jim moci říct: ‚Jděte a vyberte si z vašeho středu skupinu mužů a přiveďte je sem a přesvědčte se, jestli On je stále Mesiáš,‘“ rozumíte. A pak řeknu: „Na tom stejném základě, kde vaši předkové tohoto Mesiáše odmítli, Ho vy přijměte. Zvedněte své ruce a obdržíte hned teď Ducha svatého.“

131 A pak oni budou evangelizovat svět v jejich části světa, když to obdrží. Získají ty vůdce. Je prostě potřeba se dotknout toho hlavního nervového centra, těch vůdců. Ať oni to začnou.

132 A něco mě zasáhlo a řeklo: „Nejed' tam teď, protože ta hodina ještě nepřišla,“ vidíte. „Pohanů ještě není plný počet, rozumíš. Ten den ještě neskončil.“

„Ó,“ pomyslel jsem si, „to byla jen má představivost.“ A tak jsem začal *o tom přemýšlet* znovu, a udělalo se mi tak špatně, že jsem to nemohl vydržet. A tak jsem odešel za hangár a sklonil jsem hlavu a řekl: „Otče, jsi to Ty, kdo ke mně mluví?“

On řekl: „Nejed' teď do Izraele. Ta hodina ještě nepřišla.“

133 A tak jsem se prostě vrátil dovnitř a změnil si letenku, změnil trasu a odjel jiným směrem, rozumíte, protože ta hodina ještě nepřišla. Ale v jednom z těchto dnů to poselství přijde do Izraele a to, co z toho propukne... Bůh jim pošle Mojžíše a Eliáše, je to ve Zjevení 11, a oni budou dělat znamení a divy, a Jahvova znamení, zatímco s pohany už bude konec. Den milosti pro pohanskou církev skončí, letniční věk skončí. Denominace budou pokračovat dál, protože ony vystoupí tady se spící pannou. Budeme se tím zabývat za okamžik. Ale oni přijdou s touto skupinou.

134 Ale potom, když udělají... když to udělají, ti Židé obdrží křest Duchem svatým a nastane tam probuzení, takže i nebe bude zastaveno

v těch dnech... „Ať neprší!“ Oni budou dělat různého druhu znamení a zázraky. A nakonec římská hierarchie...

135 Tito Židé vlastní bohatství světa, a tak Římskokatolická církev poruší svou dohodu s těmi Židy, když tato věc skončí. A pak nastane... (tu smlouvu, kterou mezi sebou podepsali), on tam přijde. A tehdy se stane to, že Bůh povstane, jak to udělal tam za těch dávných dnů, a bude za Izrael bojovat.

136 Oni nakonec tyto dva proroky zabijí — a oni budou ležet na ulici — a budou po nich plivat, jak to udělali před několika týdny tam na jihu tomu letničnímu kazateli a jeho manželce a dětem. A ta bříška těch dětí se takhle nafoukla a oni kolem nich procházeli a plivali na ně a nechali je ležet v tom žáru slunce tři nebo čtyři dny, aniž by je pochovali. Oni udělají totéž. Říká to Bible. Přímo tam udělají totéž.

Zjevení 11:11–13

137 A když to udělají, tak po třech dnech, když tam budou ležet mrtví, do těchto dvou proroků vstoupí Duch života a oni povstanou a budou vzati do Slávy. A potom asi v tom čase odpálí ty rakety. To bude čas konce. To bude její konec.

Ale předtím, než se to stane, ta pohanská vyvolená nevěsta... Někteří z vás budou jednou ráno sedět u stolu a jeden bude vzat a druhý zanechán. Budete se divit: „Co se to děje?“ Pojedete autem a budete s někým mluvit — manželka nebo manžel bude sedět na sedadle. A oni vám neodpoví, protože tam nebudou.

Zjevení 20:5

138 Poběžíte na hřbitov a tam budou některé hroby otevřeny a některé stále zavřeny, „protože ti ostatní mrtví neožili po dobu tisíc let.“ Jen si to zapamatujte, pak už je konec. Bude to tajný příchod. Nikdo nebude vědět, kdy se to stane. A my máme příkaz, abychom byli hotoví a bděli. Nevíme, v jakou to bude hodinu. Ale ať je to jakkoliv, nepředejdeme nikoho z těchto, kteří tu byli před námi. Protože jakmile se Ježíš objeví, celá ta stráž povstane — mrtví nebo živí, na tom nezáleží.

1. Tessalonicenským 4:15

139 My se s Ním nesetkáme jako první; nejdřív se setkáme jedni s druhými. Bible říká v Efezským páté kapitole: „Protože my, kdo zůstaneme živí až do Pánova příchodu (tady dole), nepředejdeme ty nebo nezadržíme ty, kdo zesnuli,“ — ty vzácné lidi, kteří zpečetili svou krví... zpečetili svá svědectví svou vlastní krví. „Nepředejdeme nebo nezadržíme ty, kdo zesnuli, protože zazní polnice.“

1. Korinským 15:52; 1. Tessalonicenským 4:17

140 Něco se stane. To „něco“ z Evangelia zazní, to oznámení Jeho příchodu. „A mrtví v Kristu vstanou jako první a my, kdo zůstaneme živí, budeme proměněni.“ A postavíme se... ucítíme, jak přichází proměna, šedivé vlasy zmizí, vrásky zmizí, budeme proměněni v jedné chvíli, v okamžiku. A nejdřív se setkáme s našimi blízkými.

141 „Tady je mamka, tatka. Tady je můj kamarád. Ó, haleluja! Jsme připraveni.“ A pak spolu s těmi, kteří byli mrtví, jak říká Písmo, budeme vychvázeni do vzduchu, abychom se setkali s Pánem — to je pořadí toho příchodu.

Ó, abych mohl uvidět toho mého starého tatínka! Ó! Uvidíme ty staré milované, kteří odešli ve víře — tam se s nimi setkáme! Vidíte tu Boží něhu. On ví, že kdybychom se nejdřív měli setkat s Ním, tak bychom měli nejistotu: „Je tady mamka? Podařilo se to mamce nakonec? Tak intenzivně jsme kázali. Snažili jsme se. Je tady? Je tu strýček Josef? Je tu bratr? Je tu ten a ten?“ Pane, my Tě milujeme, milujeme Tě. Ale nejdřív se setkáme jedni s druhými. Ó, ó, ó! Nebudeme muset o tom přemýšlet! Budeme tam všichni.

Zjevení 7:12

142 Není tedy divu, že oni tam stáli a řekli: „Amen. Sláva a moudrost a díkyčinění a čest a moc i síla.“ Těch čtyřiaadvacet starších sundalo své koruny a takhle padli na zem. Všichni padali na zem a uctívali Ho.

143 V jednom z těchto dnů se povzneseme nad tuto zem, tam nad zemský obzor, tam někam do prostoru. Ještě nebudeme v nebi. Budeme vychvázeni, abychom se s Ním setkali v povětří.

1. Mojžišova 24:58, 61, 63

144 Když se Rebeka rozhodla... rychle rozhodovala, že pojedje s Eliezerem na velbloudu na setkání s Jákobem, nebo spíš s Izákem, jenž měl být jejím nastávajícím manželem, ona ho nikdy neviděla; ona si uvědomovala, že ji vedl Bůh. Jákobův syn... Izák vyšel zrovna za večerního chládku na pole. Vzpomeňte si, to bylo v čase večera a Rebeka jela na velbloudu.

1. Mojžišova 24:64, 65, 67

145 Eliezer řekl: „On tamhle přichází.“ A Rebeka seskočila z velbloudu a zahalila si tvář závojem. Ona ho nikdy neviděla, nevěděla... to byl její manžel, ale ona ho nikdy neviděla. Šla na setkání s ním ve víře. „Nevím, jak on vypadá, ale ó, když ho uvidím...“ A když ho tam uviděla, byla to láska na první pohled. A on nikdy neviděl ji. A tak když ji uviděl — láska na první pohled. A tady přicházejí, aby se spolu

setkali na poli. A on ji vzal tady do království svého otce a vzal si ji za ženu.

1. Tessalonicenským 4:17

¹⁴⁶ Takovým způsobem bude církev vytržena do vzduchu, do povětří a setká se s Pánem, který bude na cestě dolů. Ó, co to bude za událost — láska na první pohled! A když tam budeme stát na obzoru této země a budeme zpívat písně vykoupení, ó! Jak budeme zpívat a oslavovat Ho za milost vykoupení, kterou nám dal, když andělé budou stát po obvodu země se skloněnými hlavami a nebudou chápat, o čem mluvíme.

¹⁴⁷ Ti andělé nebyli ztraceni. Oni tedy nebudou vědět, co to znamená být spasený. My jsme byli ti, kteří byli ztraceni. My jsme byli ti zatracení. Tehdy pochopíme, jak hrozná věc ležela před námi a On nás vykoupil svou krví ze všech pokolení, jazyků a národů. Jaký to bude den radosti!

Mám rád tu píseň, která říká:

*Bude setkání na povětří
v tom nádherném líbezném zítřku.
Setkám se s vámi a přivítám se s vámi
v tom domově na nebesích.
Takový zpěv jste nikdy neslyšeli,
nikdy je nezaslechlo smrtelné ucho,
bude to nádhera, říkám vám!
Když sám Boží syn bude tím vedoucím
v tom setkání na povětří. (Ó!)*

*Slyšeli jste o malém Mojžíši v rákosí,
slyšeli jste o nebojácném Davidovi a jeho praku.
Slyšeli jste příběh o Josefových snech
a často zpíváme o Danielovi a lvech.
Ó, ale v Bibli je mnoho a mnoho dalších
a já toužím se s nimi všemi setkat, říkám vám.
(Je to tak!)*
*A jaká radost to bude, když se s nimi setkáme
v tom setkání na povětří.*

¹⁴⁸ Čekáme na ten den! Tady přichází vašich 144 000, kteří přijmou Evangelium poté... Oni ho nemohou přijmout v tom samém čase, když světlo osvěcuje pohany. Tito Židé ho popírají a skrývají. No, když pohané budou vzati, pak Duch sestoupí na ty dva, kteří jim vydají svědectví.

Potom to ti Židé přijmou, bude to těch 144 000 z těch ztracených pokolení Izraele, kteří přijmou Evangelium, když nevěsta bude vzata.

¹⁴⁹ No, je deset panen. Pojďme rychle do Matouše 21. Vidíte, ještě nám zůstalo trochu času. Ó, miluju Bibli.

*Když půjdu na dovolenou do nebe,
jak nádherný výlet to bude.
Uslyšet koncerty nebeského sboru
a spatřit tvář mého Spasitele.*

*Posadit se na břehu řeky
ve stínu vždy zelených stromů;
chci strávit svou dovolenou v nebi.
Nepojedeš tam na svou dovolenou se mnou?*

Matouš 25:1–5

¹⁵⁰ A teď v knize svatého Matouše, myslím... 25. kapitole, mám dojem. Řekl jsem 21, že ano? Měl jsem tu poznamenáno 21, ale to je špatně. Je to kapitola 25. Dnes ráno jsem musel pospíchat. Vstal jsem unavený a pozdě a spěchal jsem. Poznamenával jsem si některá místa Písma a napsal jsem 21, zatímco je to 25.

Tehdy bude nebeské království podobné deseti pannám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi.

Pět z nich bylo rozumných a pět pošetilých.

Když ty pošetilé braly své lampy, nevzaly si s sebou olej. Ty rozumné si však se svými lampami vzaly také olej v nádobkách.

Když pak ženich dlouho nepřicházel (To je v průběhu těchto věků církve.), začaly všechny podřimovat a usínat.

Matouš 25:6–13

¹⁵¹ V průběhu celé této cesty všichni zemřeli — přišla na ně dřímota a usnuli, vidíte — a tak to pokračovalo. Oni nejsou ztraceni, ale oni si jen zdřímli a usnuli. Oni čekají, vidíte. Není zde řečeno, že byli mrtví, ale že dřímali a spali, vidíte.

A o půlnoci nastal křik: „Hle, ženich přichází! Vyjděte mu vstříc!“

Všechny panny tedy vstaly a připravily si své lampy.

Pošetilé pak řekly těm rozumným: „Dejte nám ze svého oleje, protože naše lampy hasnou.“

Ty rozumné jim ale odpověděly: „Nebude ho dost pro nás i pro vás. Raději jděte k prodávacům a kupte si.“

A když odešly kupovat olej, přišel ženich a ty, které byly připravené, s ním vešly na svatbu. A dveře byly zavřeny.

Potom ale přišly také ty zbývající panny a říkaly: „Pane, pane, otevři nám!“ (Tedy, podívejte, to nebyli nevěřící; byli to dobří lidé.) ... ***otevři nám.***

Ale on jim odpověděl: „Amen, říkám vám, že vás neznám.“

Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu, ve kterou přijde Syn člověka.“

¹⁵² No, těch pět moudrých panen... Tedy, olej v Bibli znázorňuje Ducha svatého. Všichni o tom víme. A proto pomazáváme nemocné olejem, olej znázorňuje Ducha svatého. A tak moudré měly ve svých lampách olej, což znamená Ducha svatého, a tak byly připraveny vejít dovnitř na svatební večeři. A mohli bychom se vrátit do Ezechiela 9 a tak dále a vytáhnout z toho *ten předobraz* a ukázat to, ale já tu mám poznamenaných ještě asi patnáct dalších míst z Písma. A tak olej... Myslím, že jsme se už tím v našich lekcích v průběhu tohoto týdne zabývali, že olej znázorňuje Ducha svatého. Všichni to víme. Teď sledujte. Obě byly pannami.

¹⁵³ Dovolte, že se teď toho chopím. Vezměme tady rovnou obě ty skupiny. To je panna a to je panna. Tahle byla nerozumná panna a tahle byla moudrá panna. Ale obě jsou panny. Kdybyste udělali rozbor toho označení „panna“, znamená to svatý, čistý, posvěcený. Slovo „posvěcený“ pochází ze slova „svatý“, což znamená čistý. Obdobně jako hebrejské slovo... No, je to řecké slovo. „Posvětit“ znamená čistý. No, hebrejské slovo je „udělat svatým“, rozumíte. A naše slovo je „čistý“.

Vezměme tedy tato tři slova — každé z těch slov má stejný význam, ale je řečeno jinak: jako slovo čistý, svatý, posvěcený — všechna tři, je to stejné slovo.

Jako kdybychom chtěli vyslovit třeba slovo „pes“. Já bych řekl „dog“, to je angličtina. Kdybych řekl, Frede, „pes“ v němčině, je to „hund“. Souhlasí to? Bratře Normane, kdybys řekl „pes“ ve španělštině, to je „acho“⁵, „Acho“, „hund“ a „dog“ to všechno je pro nás pes, rozumíte. Vidíte, rozdíl je pouze ve způsobu vyjádření.

Matouš 25:6, 7

A tak řecké slovo pro „čistý“ je „posvěcený“. Hebrejské slovo je „svatý“. Svatý, čistý, posvěcený, to je jedno a totéž slovo. A tak toto nebyla špinavá, nečistá církev. To byla posvěcená čistá církev. Deset panen šlo na setkání s ženichem. Co to znamená?

154 Všechny tyto církve... ne... No, ne tady do Říma, ale do těch denominací, těch Nikolaitů. Baptisté kážou o druhém příchodu Krista, metodisté kážou druhý příchod Krista, presbyteriáni kážou druhý příchod Krista, nazaréni kážou druhý příchod Krista, poutníci svatosti kážou druhý příchod Krista. Je to tak? Každý z nich vyšel na setkání s ženichem. No, pamatujte, že všichni byli na své cestě, aby se setkali s ženichem.

Zjevení 2:14

155 Tedy, kdyby Bůh respektoval jenom toto, tak by je musel vzít také. Ale zapamatujte si tuto věc, to podobenství tehdy večer, když k nám Bůh v tom věku církve promluvil a řekl, že Balám, že nauka Baláma...? No, tady stál Balám, který *představoval* znamenitý, velký, obrovský, organizovaný národ. A oni byli věřícími v Boha, protože pohledte na to, co Balák udělal, když tam přišel. Spíše Balám. Obětoval úplně stejnou oběť, tomu úplně stejnému Bohu, jakého měl Izrael — Bohu Izraele, Jahvemu.

1. Mojžíšova 2:2; 4. Mojžíšova 23:1

156 A postavil sedm oltářů. Sedm je číslo Boží úplnosti. Bůh šest dnů pracoval a sedmý odpočinul. To je úplnost, vidíte, sedm. Šest dnů pracoval s tímto světem. Po prvních dvou tisících letech byl zničen vodou; po dalších dvou tisících letech přišel Kristus; a toto je teď třetích dva tisíce let. Na konci každých dvou tisíc let se něco děje. Světem bylo znovu zatřesen.

157 On v průběhu šesti tisíc let postavil svět; šest tisíc let se církev těžce namáhá proti světu; a to sedmé tisíciletí je tisíc let kralování milénia. Rozumíte tomu teď?

⁵ Španělsky se „pes“ řekne „perro“.

158 No, církev má rovněž sedm věků církve. Bůh... A to je číslo úplnosti věků církve. To je vše, sedm. Sedm je číslo Boží úplnosti. Sedm věků církve, sedm tisíc let stvoření, všechno je ve spojitosti se sedmičkou.

Matouš 25:6-8

159 Tedy, bylo... Ty panny vyšly, aby se s Ním setkaly. A ty pošetilé panny, no, neměly ve svých lampách olej, i když měly všechno ostatní. Byly čisté. Věřily v Krista. Kázaly Slovo, které měly za to, že jim ho jejich denominace kázat dovolí. Kázaly to: druhý příchod, oběť, smíření. Oni věří...

Zkus se někdy spojit s nějakým dobrým baptistickým učencem, měl bys raději vědět, o čem mluvíš. Opravdu.

Matouš 24:24

160 Ale vidíte, tak blízko, říká Matouš 24... Matouš 24:24, rovnou si to přečteme a uvidíte to. Ježíš řekl, že v těchto posledních dnech ti dva duchové budou tak blízko sebe, že by to svedlo i samotné vyvolené, kdyby to bylo možné. Bude to tak blízko, že to s těmi letničními zatočí až k neuvěření. Jistě. Tedy, Matouš 24:24. Má to někdo otevřené? Neotevřel jsem si to správně. Ty to máš, sestro, nebo někdo z vás? Matouš 24. Máš to, Bene? Dobře, přečti to.

Protože povstanou falešní křesťané, falešní kristové (falešní kristové) a falešní proroci (falešní proroci) a budou dělat veliké divy a zázraky, takže by svedli (kdyby to bylo možné) i vyvolené.

Matouš 24:24

161 Tady to máte. Kdo povstane? Povstanou falešní kristové, falešní lidé a řeknou: „Já jsem Kristův“; falešní proroci říkající: „Já jsem to a já jsem tamto.“ A oni téměř svedou i samotné vyvolené, kdyby to jen bylo možné.

Efezským 1:4

162 A je jenom jeden způsob, jak můžete být spaseni. A to, když jste byli vybráni před založením světa. To jsou ti vyvolení na základě předzvědění. Vaše jméno tam bylo tehdy do té knihy vloženo. Veliká znamení!

163 Sledujte teď tyto dvě církve. Kdybych jen mohl... Kdyby existoval nějaký způsob, abych mohl udělat to, že to lidé uvidí! Hoří to prostě v mé duši. Tyto církve jsou tak čisté a svaté jako tato. Jestli jsou všechny pannami, všechny jsou panny, jsou stejně tak čisté. Jediný rozdíl byl ten

olej v lampě, Duch svatý. A pokud tam je Duch svatý, On zrodí tentýž druh ohně, jak to udělal o Letnicích.

¹⁶⁴ Ale oni nemají žádný oheň, žádný olej v lampě. Mají církevní rituál (církev je tak rituální, jak jen může být), nádherné ceremonie (nic proti tomu), vyznání víry, která dovedou zatrást vašim svědomím a zpívají písně jako andělé. A nemohli byste na jejich život ukázat prstem. A stále je to špatné. Je to část toho, ale ne celek té věci. A to je ten druh, který mine vytržení, vidíte. Oni jsou prostě...

¹⁶⁵ Sledujte teď. Tady sestoupil Moáb. No, vezměme to rovnou tady, abyste to mohli uvidět. Tady je Moáb, velká organizace. Postavím to sem pro organizaci. Tady je Izrael, bez organizace. Tady je Moáb; postavil jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm oltářů. Izrael měl jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm oltářů. Dobře.

¹⁶⁶ Moáb sem nahoru položil jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm býčků; Izrael jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm býčků. Dobře. Moáb řekl: „Přijde čas, kdy na zem přijde jeden muž (Kristus). A On bude Beránkem Božím, který sejme hříchy tohoto světa. Položíme sem na tento oltář sedm čeho? — beránků.“

Izrael řekl: „To je úplně správně. Sedm beránků na ten oltář.“ Vidíte?

Matouš 16:18

¹⁶⁷ Na samotném začátku Kain zhotovil oltář, přinesl oběť, uctíval, udělal všechno jako Abel s jednou výjimkou (ó, přijměte to!) ... bez Božího zjevení, přičemž celá církev je na tom zjevení postavena. Ježíš řekl: „Na této skále postavím svou církev“ — duchovně zjevená pravda svrchovaného Božství Ježíše Krista. „Na této skále postavím svou církev.“

¹⁶⁸ No, jestli Bůh bere ohled jenom na vaše rituály, vaše obřady (to znamená metodistické, baptistické, letniční, a tak dále), jestli očekává, abyste dělali jenom tohle — kázali druhý příchod a všechny tyto ostatní věci, které jsou naprosto biblické, jako to dělají baptisté, presbyteriáni a tak dále — v tom případě by byl Bůh zavázán přijmout je oba, protože by to bylo všechno, co požadoval.

¹⁶⁹ Ale, vidíte, spící panna je bez zjevení; a tady je moudrá panna. Oni byli organizací, velikým národem. Četli jsme to onehdy večer, kde bylo řečeno: „Tito lidé nebudou organizací, budou na zemi tuláky, budou přebývat ve stanech, chudí, pokorní.“ Ale bylo řečeno: „Nepokoušej se na ně uvrhnout kletbu, protože Já jsem s nimi.“

170 Ted' sledujte. Tito lidé věřili tomu stejnému rituálu, kterému věřili tamti a uctívali toho stejného Boha, vidíte. Ale oni neměli znamení a zázraky, které by je provázely. Izrael měl bronzového hada, udeřenou skálu, radost krále, Božské uzdravení, proroky, všechno tam bylo. A tihle to neměli. Ti měli rituál bez toho požehnání, bez toho oleje.

171 Stejně to je s tou spící pannou a s tou moudrou pannou. Obě byly posvěceným lidem, ale tento měl olej a ten olej neměl. A tak oni řekli: „Jsme stejně dobří jako vy. (Co se toho týče, tak nikdo z nás není dobrý.) Vždyť vy jste banda náboženských fanatiků.“

Římanům 3:23

172 Dobře, OK, to je v pořádku. Nikdo z nás není dobrý. Všichni hřešíme a chybí nám Boží sláva. Ale jediný způsob, jak to poznáte, je ne připojením se k církvi ani usilováním žít dobrý život, ale skrze přijetí Krista. Nejde o to, jak já žiju; jde o to, čím byl On. Nejde o to, čím jsem já; jde o to, čím je On. On se stal mnou, abych se já mohl stát skrze Jeho milost Jím, synem Božím. Vidíte to?

Matouš 25:6

173 Tedy, spící panna a moudrá panna s olejem ve své lampě. No, náhle zaznělo zvolání: „Hle, ženich přichází; vyjděte mu vstříc.“ A ony se probudily. A když se probudily, tato mohla vejít, protože měla v lampě olej. To byl ten rozdíl. Tato nemohla vejít, protože jí chyběl olej v lampě. A ony odešly, aby se promodlily a mohly přijmout Ducha svatého. Ale zatímco odešly, všechno skončilo.

174 Denominace říkají: „Dobře, asi jsme se mylili. Možná bychom se měli raději vrátit a hledat křest Duchem svatým.“ To je to, co se teď snaží. Všimli jste si toho? Ti presbyteriáni... (Zastavte na chvíli pásek. Nechci toho člověka jmenovat.) [Prázdné místo na pásku.]... ženich přišel. Jak blízko je tedy Jeho příchod, když ony teď odcházejí a pokoušejí si koupit olej? (Dobře, zapni pásek, Gene.) Pochopili jste to?

Matouš 25:9

175 Zatímco šly nakupovat... ony se teď snaží koupit. Všechny církve se snaží mít probuzení — je to snaha o návrat.

176 No, dokonce i doktor Billy Graham napsal do časopisu „Hlasatel víry“, viděli jste to, z Chicaga, a řekl, že nemůžeme znevažovat letniční hnutí, vidíte. „Nemůžeme je zlehčovat, protože oni mají za rok více nových obrácených než všechny ostatní církve dohromady.“ To je přesně ten hořící oheň, který tím třese, přebírá to, hází síť a vytahuje.

Matouš 13:47

177 A když hodíte síť... Ježíš řekl: „Království Boží je podobné člověku, který šel a hodil síť do moře.“ A když ji vytáhl, měl tam želvy, hady, žáby a hady a všechno ostatní. Ale měl také nějakou rybu. A to právě dělá letniční poselství. Ono prochází celou zemí a vrhá síť a vytahuje. A vytahujeme želvy, raky, kraby, pulce, mloky, potápky a všechno možné, co se tam nachází. Ale také je tam nějaká ryba. To jsou ti, kteří patří Mistrovi.

Efezským 1:4

178 Dobře, pro některé z vás legalisticky věřící bratry poslouchající tento pásek, kteří ho budete chtít spálit: kdy se oni stanou rybou? Když jsou vtáhnutí do sítě? Oni byli rybou od začátku (je to tak), vyvolení od založení světa, ale Mistr je prostě ještě nepoužil.

Tady máte vaši žabu. Vytáhnete nějakou starou žabu a vyhodíte ji na břeh... a ona *udělá* „hop, hop“ rovnou zpátky do vody. A ten starý rak tam sedí a řekne: „Á, to je banda náboženských fanatiků.“ A už leze zpět: „Ach, ach, ach! Ach, ne!“ Rovnou zpět do bláta, tak rychle jak jen může. To je pravda.

Ten starý had stále trochu syčí a říká: „Věřím, že dny zázraků skončily. Řekl mi to doktor ten-a-ten a ten-a-ten.“ Říká: „Ááá, mě neoklameš,“ a rovnou zpět do vody, vidíte. Byl od začátku hadem, byla od začátku žabou.

1. Janova 2:19

179 Pavel o lidech toho druhu v Bibli řekl: „Odešli od nás, prostě od počátku nebyli z nás.“ Hm. Dobře.

Matouš 25:4, 10

180 Ta pošetilá panna; moudrá panna s olejem ve své lampě. Ona se připravila. No, zatímco odešly, aby sehnaly nějaký olej... to je to, co se snaží dělat právě teď. Tyto velké evangelikální církve se snaží najít ty velké věci, víte... vrátit se do Bible — zpět. „Potřebujeme letniční požehnání.“

181 No, dokážete si představit, jaký druh služby oni budou mít, rozumíte. Nepůjdou tam kvůli tomu, aby si nechali vzít manikúru a tohoto druhu věci. Ó, ne! Oni se nevzdají svých spolků a sdružení a tohoto druhu věcí — jednou rukou se drží toho světa (jako Ezau) a druhou se snaží držet Boha. To dělat nemůžete. Nemůžete být šilhavými křesťany, víte, hledět zároveň na Boha i tento svět. Musíte se soustředit na Golgotu a zůstat přímo u toho.

Ale tady jsou a snaží se vrátit zpět. A uvědomte si, jak blízko jsme. Právě v té době, kdy ony šly kupovat, přišel ženich. Ó, bratře Strickere, jsme už blízko toho. Jsme velice blízko domova. Ó, jednou ráno zazní polnice Páně a času více nebude a nastane věčné, jasné a šťastné jitro, když Jeho spasení na zemi budou shromážděni do svého domova na nebesích... Co to bude za čas!

Ano, spící panna bude... Tato spící panna teď — rádi byste věděli, co se s ní stane, je to tak? Chtěl bych vám jednu věc vysvětlit. Co se stane s těmito církvemi? Co se stane s těmito lidmi, kteří ušli část cesty s Kristem a nepřišli, nebo nešli s Kristem celou cestu?

Římanům 8:9

182 No, v Římanům, tuším 2:22, Bible říká, Pavel říká: „Jestliže Duch Boží není ve vás, nejste Jeho.“ Patříte organizaci, ale ne Bohu. Jestliže Duch Boží není ve vás, nejste Boží. Musíte mít Ducha Božího, abyste byli z Boha. Opravdu.

Matouš 8:12; Matouš 22:13; Matouš 25:30

183 Ano, přátelé: „Velké soužení.“ No, jestliže jste... Oni musí jít přes... Zapamatujte si, On řekl... Tedy, dovolte mi, abych vzal ten zbytek. „Oni byli vyvrženi do venkovní tmy a tam bude nárek, bědování a skřípání zubů.“ Dobře, to je velké soužení, je to tak? — velké soužení.

184 A po tom soužení tito lidé... Dovolte, abych to tu znovu vysvětlil. To je ten zbytek. Podívejte. Tady je kus látky. Dobře, žena to takhle položí. A teď si z toho bude pro sebe něco dělat, vidíte, nějaké oblečení. No, to je celý ten kus látky, který ona má.

Zjevení 2:2, 9, 13, 19; Zjevení 3:1, 8, 15

185 No, celá ta látka je z toho stejného materiálu. Je to pravda? Obě byly pannami, rozumíte? Dobře. Měly víru v Krista, formu pobožnosti, chodily do kostela, dělaly dobré věci, dobročinnost. Proti jejich skutkům nemohla být vznesena žádná námitka. „Znám tvé skutky,“ On to řekl v každém věku. „Znám tvé skutky, a přesto ti něco chybí,“ vidíte.

186 Tedy, když ta žena... Ona se rozhodne, jakým způsobem... Ona tady má vzor, a ona si o tom v mysli udělá představu, jakým způsobem ten vzor vystříhne, co z té látky bude vystřiženo. Je to tak? No, ona vezme to, co podle její představy je postačující a nejlepší část toho vzoru (souhlasí to?), protože to je jedna a ta samá látka. Ale ona ten vzor položí řečněme takto nebo takto. Přiloží to a pak vezme nůžky a vystříhne to.

Tedy, tomu, co zůstalo, říkáme zbytek. Dobře. No, a čím je tento vzor? Jak se to vědělo? Skrze... To místo, které ta paní vybrala, aby to z toho vystříhla.

¹⁸⁷ Bůh, před založením světa, který znal konec od začátku, skrze předzvědění, On vyvolil místo toho stříhu. On znal rozdíl mezi Ezauem a Jákobem. On znal rozdíl mezi hříšníkem a svatým. On ten rozdíl znal.

Efezským 1:4

¹⁸⁸ On zná motiv každého srdce. A tak On nás vyvolil před založením světa a vložil naše jména do Beránkovy knihy života; a také toho Beránka, který měl být zabitý. A vložil tam naše jména předtím, než On byl zabitý. A Bible říká, že Kristus byl Beránkem zabitým od založení světa a naše jména byla vložena do té knihy. Když On byl vyvolen tam na počátku, aby byl tím Beránkem, který měl být zabitý, my jsme byli vyvoleni, abychom byli těmi, za které byl zabitý. Vidíte to?

¹⁸⁹ No, to všechno je panna. A tak tady je ten malý zbytek. On není zahozen. Ó, ne. Ona si ho nechá. Někam si ho odloží. Může ho použít k něčemu jinému, rozumíte. Ale on nebude použit tady. To je ta církev, která je odštířena. No, oni budou muset projít soudem, protože budou procházet souzení. To je ten zbytek. Pochopili jste to teď?

¹⁹⁰ A tady ta církev jde domů. Ona jde domů. A tady je ten zbytek, který zůstal. A tady je těch 144 000 na hoře Sinaj, ti Židé. To nejsou tři různé nevěsty. Je to nevěsta, ten zbytek a 144 000, přesně tak. On tam, tuším, nejedl nic kromě pokrmu Ducha svatého, a tak byl v pořádku — s Janem nebylo nic v nepořádku, rozumíte. Tady jsou.

1. Korintským 6:2

¹⁹¹ No, na konci času, kolik z vás ví, že Bible říká, že svatí budu soudit svět? Řekl to Pavel. Otevřme si teď knihu Daniele a probereme ten bílý trůn. Mohli bychom to vzít z knihy Zjevení, ale já bych to rád vzal z Daniela (je to jedno a totéž), Daniel 7. A uvidíme ten velký bílý soudní trůn.

Daniel 7:8

Začněme 8. veršem 7. kapitoly Daniele:

Když jsem ty rohy pozoroval, hle, začal mezi nimi růst jiný, malý roh a tři z těch dřívějších rohů byly vyvráceny, aby mu udělaly místo. (Tedy, víme, že teď jsme v Římě.) Na tom rohu jsem spatřil jakoby lidské oči...

Daniel 7:8, 9

192 No, zapamatujte si, tento roh neobdržel korunu. Byla to vychytralost. Ty ostatní rohy se změnilly v šelmy, ale tento byl mazaný... To byl člověk, papež, místo pohana, rozumíte.

... a ústa, jež vedla pyšné řeči. (A teď sledujte 9. verš.)

Díval jsem se dál a uviděl toto: Byly svrženy⁶ trůny...

Daniel 7:9–12

193 To je, když všechna pohanská království skončí. To mluvil prorok. Teď si zapamatujte, každá z těch věcí, kterou řekl, se stala až na tuto poslední věc. Víme o tom z historie, kterou jsme se zabývali.

Byly svrženy trůny a Odvěký se posadil. Roucho měl bílé jako sníh, (Víte, kdo to byl, toho večera v našich viděních? Ježíš.) **vlasý na hlavě jak vlnu beránčí. Jeho trůn — žhnoucí plameny a jeho kola — oheň hořící!**

Proud ohnivých řeky od něj vychází, miliony jsou jeho sloužících (To je církev, která se s Ním vrací, rozumíte.) **a miliardy před ním stojících.** (To je přicházející nevěsta, a to je zbytek světa.) **Soudní dvůr se posadil a byly otevřeny knihy.**

Díval jsem se dál, neboť jsem slyšel, jaké pyšné řeči vedl onen malý roh. Vtom jsem uviděl, jak ta šelma byla zabita a její tělo vydáno zkáze v plamenech.

Ostatní šelmy směly ještě určitou dobu zůstat naživu, byly však zbaveny své moci.

Zjevení 20:5

194 Tedy, zasedl soud a byly otevřeny knihy. To je, když se nevěsta vrátí a začne soud. Vyvolená církev, ta církev, která byla vzata nahoru, se vrátí po těchto třech a půl letech a po tom čase... A tam ve Zjevení je na to ukázáno. Je tam řečeno, že ti ostatní mrtví neožili tisíc let. Kolik z vás to četlo? Mnoho, mnohokrát. „Neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let.“ Ježíš se vrací s nevěstou. S nevěstou.

1. Tessalonicenským 4:17

195 No, zapamatujte si, jak jsem již řekl, všechno je ve trojce. On přichází v čísle tři. Poprvé přišel vykoupit svou nevěstu. Podruhé přichází vychvátit svou nevěstu. Je to jako milostné dobrodružství:

⁶ Bible Kralická i angl. Bible Krále Jakuba – svrženy

přichází a v noční době ji ukradne, bere ji pryč z tohoto světa; setkáme se s Ním na povětrí, je to tajný příchod Páně, rozumíte. Podruhé přichází, aby si vzal svou nevěstu. Poprvé, aby ji vykoupil; podruhé, aby si ji vzal; a potřetí přichází s ní jako král s královnou. A tady se vrací kvůli soudu nad národy.

1. Korintským 6:1, 2

196 Pavel řekl: „Jak se někdo z vás odvažuje, když má při proti druhému, se soudit u soudu? Nestačíte ani na tyhle malé věci? Copak nevíte, že svatí budou soudit svět?“ To je ten soud, který byl předán Kristu a Jeho... Oni jsou ti právní zástupci v soudní síni a On tam zasedá na trůnu.

Zjevení 20:12

197 Tady je nevěsta, ti právní zástupci, a tam přicházejí tihle. Knihy byly otevřeny a další kniha, která je knihou života. No, ta první kniha, to byla kniha hříšníka. Ona byla zavržena. Dobře. On je od začátku odsouzen. To jsou ti kozlové. On nemá vůbec šanci, rozumíte. On je od začátku hříšník. Dobře. A teď je zavržen. A ovce, ty stojí před soudem. Musely být souzeny a svatí je soudili.

198 Bůh není nespravedlivý. Jestli ještě na zemi přetrvávají nějakí pohané a my tady v Americe stavíme zlaté svatyně za osm nebo deset milionů dolarů místo toho, abychom zanesli to poselství tam k nim, Bůh nás bude popotahovat k zodpovědnosti, ale je ušetří. Jistě. Bůh není nespravedlivý. Vy tady, pokud jste to předtím neviděli, tak možná nebudete popotahováni k zodpovědnosti. Ale teď už za to zodpovědní jste. Jste zodpovědní jen... Jsme zodpovědní za to, abychom nesli to poselství. Jste za to zodpovědní, ať už to slyšíte nebo ne.

199 Tedy, povstanou pohané, ti lidé, kteří jsou někde tam daleko a uctívají nějakou svatyni. Oni neznají nic lepšího. Nic o tom neví. Bůh není nespravedlivý. On by je neodsoudil, pokud by neměli příležitost. A bude jim tedy vyznačeno nějaké místo.

200 A stejně tak je to s církví, s každým věkem církve, až po tento věk církve, od Efezu a dál až sem, to poselství, pravé Kristovo poselství, jako bylo na začátku — křest Duchem svatým, moc, vzkříšení, mluvení v jazycích, výklady jazyků, dary uzdravování, křest ve jménu Pána Ježíše, všechny ty věci, které On vyučoval — každý, kdo je v té nevěstě tam bude stát jako právní zástupce.

201 Tady je na řadě něčí případ: „Ty ses setkal s tím a tím. Řekls mu o tom?“

Právní zástupce říká: „Ano, řekl jsem mu to.“

Je to tady v knize. Nemůžeš to popřít. Jsou tam zaznamenány dokonce i naše myšlenky, rozumíte. To nelze popřít.

„Ano, řekl jsem mu, že se musí pokřtít.“

„V Jeffersonville, tam v modlitebně?“

„Ano, Pane.“

„Ano, je to tady v knize. Tys jim řekl, že to musí udělat. On dokonce prohledal Písmo a přesvědčil se, že to je správné, ale neudělal to.“

Matouš 7:23; Matouš 25:32, 33

„Odejdi ode mě, ty, který konáš nepravost. Nikdy jsem tě neznal.“ Vidíte? Tady to je, kde On odděluje kozly od ovcí, vidíte, některé dává na pravou stranu a některé na levou stranu. Tady jsou zpátky ty tři třídy.

202 Ale tato třída nebude nikdy s tamtou třídou. Tohle je nevěsta. A sledujte, nevěsta je s Ním ve svatyni. Ostatní pracují a vnášejí svou slávu do království. Ale nevěsta je neustále s Ženichem. Ti ostatní na tom vůbec nebudou mít podíl. Jako třeba tito tady dole, oni budou sloužit; nebudou zavrženi, protože On je oddělil, ty ovce od kozlů. Ale kozel o tom nemá ani ponětí. On se o to nezajímal. Byl kozlem a byl jako kozel spokojen. A tak prostě umřel jako kozel a to byl jeho konec. Tím to skončilo, rozumíte.

203 Ale ovce, jestliže Bůh drží... Stál jsem tam uprostřed těch pohanů, kteří nikdy nic neslyšeli. A tak, jestliže zvěstujete toto Evangelium lidem... a já se musím postavit. Vzpomínáte si, jak v tom velkém přenesení, které mi On před nedávnem daroval, jak jsem se tam musel s těmi lidmi postavit, a že za ně budu zodpovědný?

204 A viděl jsem, jak tam stály celé miliony. Řekl jsem: „Copak to jsou všechno Branhamovi?“

On řekl: „Ne.“ Řekl: „To jsou tebou obrácení.“

Řekl jsem: „Chci vidět Ježíše.“

205 On řekl: „Ještě to nejde. Ještě zůstává nějaký čas, než On přijde. Ale On přijde nejdřív k tobě a ty budeš souzen na základě Slova, které jsi kázal. A oni na to spoléhají.“

Zeptal jsem se: „Budou tomu všichni podrobeni? Bude se muset postavit i Pavel?“

On řekl: „Ano, Pavel se postaví rovněž se svou skupinou, které kázal.“

Řekl jsem: „Já jsem kázal to samé poselství, co on.“

206 A ty miliony zvedly ruce a řekly: „My na to spoléháme!“

Tady to máte, vidíte, rovnou tady. Ano!

207 A pak se spolu vrátíme na zem pro tělo, které bude moci jíst a pít; a budeme spolu žít po všechny ty nekonečné věky. To je příchod Páně. Dobře. No, ještě chvíli.

Tedy, v... Dostáváme se teď trochu blíž, protože už skoro zabírám čas našemu bratru, který tu je kvůli bohoslužbě křtu nebo k čemukoli on ten čas chce využít. Dobře.

Matouš 24:24; Marek 13:22

208 No, během tohoto věku církve... Ó, tady je něco nádherného. Moc se mi to líbí. V průběhu těchto věků církve působí dva duchy, které se sobě velice podobají, právě tady. Jeden, to je denominace; ten druhý, to je Duch svatý. A Ježíš řekl, že si budou tak blízko, že by svedli, kdyby to bylo možné, i samotné vyvolené. Tyto dva duchy označují své lidi pro budoucí soud.

209 Satan zaslíbil, že jeho... že jich bude mít víc než Kristus, a opravdu má. Sledujte to teď skutečně pozorně, když se k tomu dostáváme — víc, než by mělo být, označuje ty lidi.

210 Mnozí jsou jako Eva. Eva se zastavila na dost dlouho, aby mohla být svedena. Kdyby se nezastavila, tak by nedošlo ke svedení. Eva se ale zastavila, a když se zastavila, právě tam byla svedena. Místo aby se protlačovala dál a... Sledujete mě teď pozorně? Poslouchejte.

211 Eva byla svedena proto... Řekněme to společně, abych si byl jistý, že jste to pochopili. [Bratr Branham a shromáždění říkají jednohlasně]: „Eva byla svedena proto, že nezachovala celé Boží Slovo.“ Satan jí ho citoval, ale vůbec jí neřekl celou pravdu. Stejně tak to dělá jeho denominace, vidíte. Ale ona zůstala stát dost dlouho, aby pochopila část toho Slova, ale nevzala celé Slovo.

1. Timoteovi 2:14

212 A tak to vypadá i dnes. Ta spící panna zůstala stát dost dlouho, aby obdržela část Slova, ale ne celé Slovo. Svedená církev zůstává stát dost dlouho, aby obdržela část toho Slova, ale ne celé Slovo. A ony ohledně toho byly upřímné a počestné. Eva byla svedena. Bible říká, že byla svedena. Adam svedený nebyl. Adam dobře věděl, že jedná špatně. Ale jeho manželka, když dělala to, co dělala, ho přesvědčila, aby zkusil

z toho, co je zakázané. Proč, on byl muž, vidíte, a bylo to s ním tak, že... Rozumíte tomu, vidíte. On věděl, že dělal špatně, ale Eva si myslela, že dělá dobře.

1. Timoteovi 2:12, 14

213 Ó, copak to nevidíte, že proto Pavel řekl, že žena by neměla kázat Evangelium? Ona byla v tom... ona byla ta, která byla svedena. „Ženě pak nedovoluji učit nebo si nárokovat jakoukoli autoritu, ale ať je v tichosti,“ vidíte. Protože nejdřív byl zformován Adam a potom Eva; a Adam nebyl sveden, ale žena byla svedena a upadla do přestoupení.

1. Timoteovi 2:15

214 Ale přesto říká, že ona není ztracena. Ona bude spasena mateřstvím, pokud má manžela a tak dále; a pokud bude pokračovat ve víře a střízlivosti a vši svatosti a tak dále, bude spasena. Ale nikdy jí není dovoleno vyučovat nebo si nárokovat autoritu, rozumíte. Pavel řekl: „Nedělejte to!“ Řekl: „No, myslím si, že i já mám mysl Páně,“ řekl.

Ony řekly: „Vždyť proroci tamhle prorokovali a řekli nám, že máme kázat.“

1. Korintským 14:36, 38

215 On řekl: „Co? Vyšlo Slovo Boží od vás a vyšlo pouze od vás? Jestliže si někdo myslí, že je duchovní nebo prorok, ať uzná, že to, co říkám, je přikázání Páně,“ vidíte. Je to tak. On věděl, o čem mluvil. Ale řekl: „Jestli někdo neví, ať neví.“ Tím je to vyřešeno. Jestli to nechce slyšet, ať si jde po svém. On jde rovnou do příkopu, rozumíte. A tak ho nechte jít.

216 Ale tam, tito dva duchové... Důvod... Tak jako přijímají ženy do policejních sborů a ony jdou na ulice. To je hanba pro americkou vlajku, že tam na ulici postaví ty matky, zatímco desítky tisíc mužů jsou bez práce. Toto je ale ženský národ. Je to ženské místo. Převeze to žena. Je to kult žen. Je to katolický dogmatický duch uctívající ženu jako bohyni. Tady to je... Sedí to přímo tady. Copak nevidíte, jak je to uspořádáno?

217 Není nic líbeznějšího, co by Bůh mohl dát muži kromě manželky, opravdové manželky. Ale když se v čemkoliv posouvá dál než to, tak je mimo. To je čistá pravda. Bůh nikdy neměl v úmyslu, aby ženy pracovaly na takovýchto místech a aby dělaly takové věci.

218 Tyto ženy by měly mít děti a vychovávat své děti. Ony všechny jsou malé kazatelky, každá z nich. Ale ony mají svou vlastní pastorační službu doma při svých dětech, když vychovávají své děti. Dobře.

²¹⁹ Tedy, dva duchy, natolik si podobné... právě jako Eva, téměř, že... „No,“ satan řekl, „Bůh řekl...“

„Hm, hm.“

„Bůh řekl...“

„Hm, je to tak.“

„Bůh řekl...“

„Jo.“

„Bůh řekl...“

Ale: „On nás určitě neodsoudí, jestli budeme pokřtěni ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. Copak to není stejně dobré?“

²²⁰ Ty úlisný pokrytče! Ano, prosím. Bůh tohle nikdy neřekl. Něco takového neexistuje, rozhodně ne. To je mrtvé. Taková věc neexistuje. Řekni mi, odkud se vzalo jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Něco takového neexistuje. Pak je to mrtvé. Kde se to ukázalo? V Sardech, v té mrtvé církvi. Taková věc neexistuje.

Zjevení 3:1

„Máš jméno, že žiješ, a říkáš, že jsi křesťanskou církví, ale jsi mrtvá.“ To je pravda. Taková věc jako jméno Otce, Syna a Ducha svatého neexistuje.

„Ó, dobře. Nebude to stejně tak postačující?“

Skutky 19:2

Nebude. Pavel řekl, že ne. Řekl: „Přijali jste Ducha svatého poté, když jste uvěřili?“

„My ani nevíme, že *Duch svatý* je...“

Skutky 19:3, 4; Galatským 1:8

²²¹ On řekl: „Jak jste byli pokřtěni?“ Řekl: „Pojďte a dejte se znovu pokřtít ve jménu Ježíše Krista.“ Řekl: „I kdyby anděl přišel z nebe a učil něco jiného, ať je proklet.“

To je pravda. Jsem zodpovědný jenom za to, že to říkám. (Vy rozumíte, že se to netýká tolik vás. To jsou ti u pásků, na které křičím, rozumíte, protože vím, kam jdou — všude. A tak, o to se jedná.) Dobře. To není...

²²² Eva byla svedena. Ona vzala jen část toho Slova. Moáb byl sveden. Spící panna byla svedena. Církev je svedena. Denominace jsou svedeny, vidíte.

Zůstaňte se Slovem. To je jediný způsob. Zůstaňte přímo u něj. Nevzdalujte se od ničeho z něj. Zůstaňte přímo u něj. Držte se toho, co řekl Bůh. Bez ohledu na to, co kdokoli říká, držte se Boží linie.

223 Tedy, spící panna přišla o své místo. Víme to. A ona stane před soudem. A jestli někdy slyšela pravdu, tak bude odsouzena. To je pravda. Ježíše nenajdete nikdy na žádném jiném místě než tam, kde jste Ho opustili. Jidáš mohl přijít...

224 Zapamatujte si, spící panny, vy říkáte, mohly by být inspirovány ďáblem? Rozhodně. A přesto žít čistě? Ano, přátelé. Jidáš byl takový — spasený, posvěcený, kázal Božské uzdravení, vymítal ďábly. Vždyť byl na cestě přímo vzhůru; téměř to samé jako ti ostatní. Ale když to dospělo k Letnicím, tam se vybarvil. On neobdržel Ducha svatého, otočil se na patě a zapřel Pána Ježíše.

225 Přesně to udělaly církve. Pokud jde o letniční požehnání, ony od něho odešly. Ó, copak to nevidíš, třído? Ó, a dnes večer ten veliký vrcholový kámen. Ale ještě okamžik. Myslím si, že máme ještě trochu času. Chtěl bych se dostat ještě k jedné věci. Chtěl bych vám ukázat znamení šelmy.

Zjevení 13:15

226 Znamení šelmy, vezměme si Zjevení 13, jen na okamžik. Zjevení 13:15, a přečteme si, co on se chystá udělat. Zjevení 13:15:

A bylo jí dáno, aby dala ducha tomu obrazu...

227 To se týká protestantských církví. On měl moc, protože oni udělali obraz. Ty protestantské církve pomocí rady církví staví místo, kde... celá protestantská společnost bude muset být sjednocená.

Prísloví 26:11; 2. Petrova 2:22; Zjevení 13:15

228 Kolik z vás ví nebo četlo o té velké společné budově, kterou mají pro církve světa? Jistě. Oni ji tam mají, právě tak jako OSN. A všichni tam jsou, každý z nich, dokonce Sbory Boží. Oni tam jsou. Oni se tam nacházejí, vidíte. Je to člověk člověku vlkem. Jako se prase vrací do svého kaliště a pes ke svým zvratkům, rovnou zpátky k té samé věci (přesně tak), prakticky popírají svůj evangelikální postoj. Tady to máte — chtějí být velcí, chtějí jednat jako zbytek světa, jak to udělal Izrael, když uviděli ty krále a řekli: „Ustanov nám krále,“ vidíte.

A bylo jí dáno, aby dala ducha tomu obrazu šelmy, aby obraz té šelmy mluvil a způsobil... aby byli zabiti všichni, kdo by se obrazu té šelmy neklaněli.

229 „Ten obraz šelmy,“ to je protestantská denominace, ne katolická. To je v Americe. On mluví o tom, co je tady, rozumíte, protože tato 13. kapitola se vztahuje na Ameriku... šelma, která vystoupila z...

230 Podívejte, všechny ostatní šelmy vystoupily z vody, což znamená „mnohé zástupy lidí.“ Ale tato šelma zde vystoupila jako beránek ze země, kde nebyli žádní lidé — měla dva rohy a později promluvila jako drak. A oni udělali obraz té šelmy, která byla v Evropě a udělali to tady, obraz toho sjednocení církví a zavedení tohoto společenství protestantů. A pak k tomu nutili všechny ostatní církve, tak aby vůbec nemohli kupovat ani prodávat nebo cokoliv jiného, aniž by se připojili k tomu obrazu šelmy.

Zjevení 13:16–18

231 Sledujte, co se teď tady děje:

A působí, aby všem, malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům, bylo dáno znamení na pravou ruku nebo čelo

a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, jedině ten, kdo má znamení nebo jméno té šelmy nebo číslo jejího jména.

Zde je moudrost. Kdo má moudrost, ať spočte číslo té šelmy; neboť je to číslo člověka. Jeho číslo je šest set šedesát šest.

232 ... A my víme, kdo to je. Je to římská hierarchie, papež. Já jsem přímo tam byl a viděl jsem to osobně; vím to, tam nad tím jeho místem (jeho trůnem, tak jak to bylo) — jako když ustanovili toho prvního Bonifáce (III.), na počátku toho katolického věku. A tam nahoře je nápis „Vicarius Filii Dei“, což znamená „zástupce Syna Božího“. „Dei“, božství, vidíte. Vidíte, „zástupce Božího Syna“.

233 Jinými slovy, on sedí tady na zemi jako syn Boží — má veškerou moc k tomu, aby pozměnil Bibli, pozměnil všechno, co chce. Proto odříkávají „Zdravas Maria!“ Co říká papež? „Budeme mít ‚Zdravas Maria,‘“ a tím je to vyřešeno.

„No, uděláme to-a-to.“ Co papež řekne, tak to je. Je to tak. Zástupce, místo Božího Syna.

234 Právě nedávno vydali dogma, že Marie nebyla pochována. (A přitom mají její hrob a všechno označeno, kde byla pochována.) A řekli: „Ne. Ona znovu povstala a byla vzkříšena z mrtvých.“

Papež řekl: „Tak to je!“ A tak to prostě je. Je to neomylné, vidíte. Řekl to papež, vidíte — zástupce Božího Syna.

1. Korintským 12:8; Zjevení 13:18

235 A je řečeno: „Ať každý, kdo chce vědět, kdo je ta šelma, odkud pochází tato moc“, je řečeno, „ať spočítá to číslo, a ať ten, kdo má moudrost...“ To je jeden z darů Ducha svatého, moudrost, vidíte. „Ať ten, kdo má moudrost spočítá číslo toho muže, protože... ať spočítá číslo té šelmy, protože to je číslo člověka, a jeho číslo je šest set šedesát šest.“

236 No, vezměte a slabikujte to jméno. V-I-C... ó, a podle těch slov, a podtrhněte to nebo sečtete ty římské číslice a zjistíte, že dostanete šest set šedesát šest. Je to tak.

Zjevení 13:14

237 „A teď udělejme té šelmě obraz.“ A oni tady v této zemi udělali obraz: konfederaci denominací pohromadě, Nicolaité se sjednotili a utvořili ze sebe denominaci. A nakonec se toto bratrství sjednotí — oni nebudou jako katolíci, ale budou sjednocení bratrstvím a pokusí se vymýtit komunismus. A Bible říká, že Bůh komunismus vzbudil, aby se pomstil na národech za to, co páchaly na Božích dětech. Přesně tak.

Zjevení 17:12

238 On řekl: „A dali svou moc a všechno té šelmě na jednu hodinu, aby byla nad lidmi vykonána pomsta za krev, kterou oni prolili.“

Zjevení 17:6

239 A když ta atomová puma, nebo cokoliv to bude, dopadne na město Vatikán a římská hierarchie už nebude, je tam řečeno: „V ní byla nalezena krev všech mučedníků, kteří kdy byli na zemi zavražděni.“ A tady ona je. A tady je ten její obraz, konfederace církví.

240 Nebude to trvat dlouho a budeme muset zavřít tyto dveře (je to tak), nebo přijmout denominační znamení. V opačném případě zavřeme dveře. Je to tak. Dobře o tom víme.

241 No, chtěl bych tuto část zkrátit, protože už musíme za několik minut skončit... Tedy, Boží pečeť je Duch svatý. Všichni to vědí, že ano? Dobře. Všichni víme, že Boží pečetí je Duch svatý. Najdeme to...

Efezským 4:30; Zjevení 13:16

242 Můžete si vzít Zjevení 9:1 až 4 a tam se dozvíte, že oni všichni měli pečeť na svých čelech. V 1. Korintským 1:22 Pavel řekl: „Který nás zapečetil Duchem svatým ke dni vykoupení...“ Efezským 4:30 říká: „Nezarmucujte Ducha svatého...“ To byl ten anděl, který vyšel a pečetil je na čelech.

243 No, to neznamená, že vezme a udělá tady nahoře nějaké znaménko. Vaše čelo, to je vaše zjevení, rozumíte, a vaše ruka je to, co s tím uděláte, rozumíte. Je to duchovní značka. On nebere nějaké velké pečtidlo, aby vás takhle označil. Ó, ne.

244 Jako se tady před několika lety říkalo, když vystoupila N. R. A.⁷, že to je... Neočekávejte, že to přijde. To je již tady. Bible říká, že to začalo už dávno. Teď už to dobíhá ke konci, rozumíte. To je pravda. Ale On označil ty zapečetěné, rozumíte.

Marek 16:17, 18; Jan 14:12; Skutky 2:4

245 Jakým způsobem byla... Čím byla ta první pečeť? Jak vypadala? Oni byli naplněni Duchem svatým (je to tak) a jejich skutky byly skutky Kristovými. Vkládali ruce na nemocné a ti byli uzdraveni. Dělali různého druhu znamení, zázraky a divy. A jejich čela byla zapečetěna zjevením, že On byl Syn Boží, a oni s Ním pracovali — s tím Božstvím Kristovým. To je ta značka.

246 Vy říkáte: „No, On je třetí osoba nebo druhá...“ Žádnou pečeť ještě nemáte, a tak to nechte na pokoji. Vidiš, ty ses tady od toho papíru vzdálil; taková věc přece v Bibli neexistuje.

247 „My... my věříme ve svatou trojici.“ Ó, jsi daleko... nejsi vůbec ještě ani na tom *archu* papíru, rozumíš, protože v Bibli o takové věci jako trojice není ani zmínka. Najdi slovo trojice v Bibli a přijď... [Prázdné místo na pásku.]... do Syna, nazvaného synovstvím. A teď, On je v tobě, křest Duchem svatým, ten stejný Bůh. Duch svatý byl Otcem Ježíše Krista.

Jan 14:12, 19; Jan 16:16, 28

248 „Ještě chvíli a svět mě už neuvidí,“ řekl Ježíš. „Vyšel jsem od Boha a vracím se k Bohu (Duch svatý, znovu.) A budu s vámi, dokonce ve vás, až do skonání světa. Skrze... po celou dobu budu skrze vás takto pokračovat. A ty skutky, které já dělám, budete dělat i vy.“

Matouš 28:19, 20; Marek 16:15–17

249 „Věci, které jsem dělal, tady budou stále. To bude znamení věřícího po celou cestu. Jděte a kažte a křtíte je ve jménu Pána Ježíše a oni budou naplněni mým Duchem. A pokud jsou naplněni, tato znamení budou provázet ty, kdo věří, až do konce světa. Jsem s vámi celou dobu, až do skonání světa.“ On byl přijat do Slávy. Tak to je, a čekáme, že On jednoho dne přijde.

⁷ National rifle association – významná a vlivná organizace v USA, která se zabývá obhajobou práv na držení a nošení zbraní.

²⁵⁰ No, to je pečeť Boží. My to víme. A zapamatujte si, zapečetěných Židů je pouze 144 000, což byl ten zbytek Židů, který byl ponechán. Ale v tom... v té pohanské nevěstě, v nevěstě z pohanů byly desítky tisíc krát tisíce těch, kteří tam byli zapečetěni, protože to byli ti mučedníci a podobně, kteří procházeli těmi věky. Oni povstanou ve dni soudu.

²⁵¹ Co si myslíte, že se stane, když ta bronzová chodidla soudu se tam toho dne postaví a ti mučedníci tam povstanou před těmi Římany (třeba před těmi Nikolaity tamté doby), kteří je upalovali na hranicích a házeli je do lvích doupat a podobné věci, a oni tam budou stát jako právní zástupci v lavici poroty a soud zasedne do svých křesel?

„Kázal jsi jim Evangelium?“

„Zpečetil jsem tam svůj život, skončil jsem kvůli nim ve lví tlamě.“

Ó, bratře! Můžeme mluvit o tom: „Odejdi ode mě!“ Peklo pro ně bude příliš dobré místo. Je to přesně tak.

Židům 10:30; Zjevení 3:9, 11

²⁵² „Vytrvej. Znáš ty, kteří si říkají Nikolaité a říkají si, že jsou naplnění Duchem, a nejsou.“ Vidíte, tady to máte. Ó, co za hodinu, která se blíží! Jak hrozný čas! Bůh se pomstí. „Má je pomsta,“ praví Pán, „já odplatím.“

A každý špatný skutek uvidí spravedlivou... Všechno, co jste kdy ve svém životě udělali nebo na co jste pomysleli, se tam postaví proti vám z toho magnetického záznamu, dokonce každá špatná myšlenka, která procházela vaší hlavou.

²⁵³ Čiňte pokání, děti! Existuje jenom jeden způsob, jak tomu uniknout. Vejít do Krista! A když vejdete do Jeho milého boku s pěti ranami, těch pět vzácných ran v Jeho těle, když tam uvidíte to krvácení a ukryjete se tam... Řekněte: „Skálo věků, nejsem vůbec dobrý. Skryj mne, Skálo věků.“ Pociť toho vzácného Ducha svatého. Zemři a vpluj do těla Kristova. Povstaň, abys procitl k novým věcem. Je to nový svět, který je kolem tebe. Hříchy, které jsi kdysi miloval, jsou za tebou.

Jan 5:24; Římanům 8:38, 39; Efezským 4:30

Ó, neexistuje nic budoucího, nic přítomného, žádná smrt, nic jiného vás od toho neoddělí. Jste zapečetěni ke dni vašeho vykoupení skrze Ducha svatého. Máte zjevení, kým On je. Ve vašich srdcích víte, že jste přešli ze smrti do života. Sledujte pak své skutky konané vašimi rukama, rozumíte.

Už nekradeš, už neděláš špatnosti. Tvé ruce jsou čisté od veškeré krve. Stojíš, kážeš Evangelium, říkáš, co je správné a žiješ tím, co je správné a děláš to, co je správné a Duch svatý pomocí tebe ukazuje znamení a divy každý den; Bůh ti dává poznat: „Ty jsi mým požehnaným dítětem a já jsem s tebou. Jsem přímo s tebou. Bez ohledu na to, kde jsi, já jsem s tebou. Půjdu s tebou skrze temné hodiny a všude.“ Ó, jaká kotva!

*Ukotvil jsem svou duši v přístavu pokoje,
nebudu už plout po rozbouřeném moři.
Ó, na divokých rozbouřených hlubinách
může řídit bouře,
ale v Ježíši jsem navždy v bezpečí.*

1. Korintským 15:55

254 I když v jednom z těchto dnů se přiblíží smrt se svým žihadlem a bude takhle létat jako včela kolem tvé hlavy, můžeš říct: „Ó, smrti, kde je tvůj osten?“

255 Jak napsala jednoho dne malá Sára, moje malá dcerka, která sedí tam vzadu... Dělal si poznámky, spolu s dceruškou bratra Collinse, myslím, že to bylo ohledně toho, co jsem mluvil. A tak jsme si s maminkou ten papír přečetli a ona tam měla: „Kniha Revoluce⁸.“ Řekla...

A vy znáte ten malý příběh, který jsem řekl na konci o smrti (Znáte ho, slyšeli jste ho.), že už nemá žihadlo. Byli jste tu, když to bylo řečeno? Rozumíte, smrt v sobě kdysi měla žihadlo. Ale pak...

Matouš 4:3; Lukáš 4:3

256 Satan si nebyl příliš jistý, jestli ten muž byl Synem Božím nebo ne. Mohli byste jej sledovat, jak on tam stojí, když... Satan k Němu přistoupil a řekl: „No, jestli dokážeš dělat zázraky, jestli jsi člověk dělající zázraky, tak jsi ten Syn Boží. Říkám Ti tedy, že v Bibli je napsáno, že... pokud jsi, dovol mi, abych viděl, jak uděláš zázrak. No, máš hlad. Už jsi čtyřicet dnů nejedl. Proč nevezmeš některý z těch kamenů a neuděláš z něho chleba, neposadíš se a nesníš si ho? Chtěl bych to vidět a já uvěřím, že jsi Syn Boží.“

Matouš 4:4; Lukáš 4:4

On řekl: „Ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým slovem...“

⁸ Zjevení „Revelation“, revoluce „revolution“ – v angličtině velmi podobná slova.

Ó! On věděl, že se tady nesetkal s Mojžíšem, že ano? Mojžíš hodil na zem přikázání a polámal je; ale on věděl, že se tu setkal s někým větším než Mojžíš.

Matouš 4:8; Lukáš 4:5

257 Pak Ho vzal na horu a řekl: „Vidiš všechna království světa? Tady jsou Spojené státy. Tady je Velká Británie. Tady jsou všechna, která budou vznikat v těch budoucích letech.“ Řekl: „Všechna mi budou patřit. Ty to víš.“ (To je ten, který jimi vládne.)

Matouš 4:9; Lukáš 4:7

Řekl: „Jsou moje a já s nimi dělám... Já je posílám do války. Dělám si s nimi, co se mi líbí. Jsou moje.“ Řekl: „Dám Ti je, pokud se mi pokloníš.“

Matouš 4:10; Lukáš 4:8

258 On řekl: „Jdi pryč, satane.“ On věděl, že je na konci tak jak tak zdědí. A tak řekl: „Jdi pryč, satane.“

Lukáš 22:64

259 A nakonec, když Ho tam jednoho dne zajali a vzali nějaký hadr a takhle mu ho dali na obličej, představuji si nějaký starý špinavý šátek a vzali... omotali mu to kolem hlavy — seděl tam, krvácel a byl poraněný; bylo ráno, foukal studený vítr. Oni Ho právě zbičovali a z ramen mu stékala krev.

Jan 19:5

260 Takhle přes Něho něco hodili a ta krev se mu lepila na záda. Seděl tam s trnovou korunou nasazenou na čelo a krev a plivance vojáků měl po celém obličej, když tam seděl. Copak to nebyl hrozný pohled? Ó, Bože!

261 Řeknete: „Kdybych tam byl já, něco bych s tím udělal.“ No, proč s tím tedy neuděláš něco teď? Udělal bys to samé, co děláš teď. On tam byl, seděl tam, posmívali se mu a plivali na Něj. A tam vzadu stáli učedníci a říkali: „Ó! Copak je to možné? Ten člověk, který mohl vyvolat mrtvého z hrobu... a podívejte se tam na Něj.“ Ale *satan* selhal v tom, že neznal Písma. A to je právě to, vidíte.

Matouš 27:30; Marek 15:19; Lukáš 22:64; Jan 1:42; Jan 4:18

262 A tak, krev a plivance na Jeho obličej, přes oči mu uvázali hadr a říkali: „Víte co, říkali mi, že měl duchovní rozpoznávání, víte, že je prorok. Mohl lidem říct... řekl ženě u studny o jejích hříších a Šimonovi řekl, že jeho otec se jmenoval Jonáš a všechno ostatní. Uvidíme, co dokáže teď.“ Řekli: „Trochu Ho vyzkoušíme.“ Byl to ďábel, který v těch lidech působil.

Matouš 27:30; Marek 15:19; Lukáš 22:64; 1. Petrova 2:23

Takhle mu přes oči uvázali ten hadr. Vzali hůl a udeřili Ho jí do temene hlavy a říkali: „Jestli jsi prorok, řekni nám, kdo Tě uhodil.“ Ale On vůbec neotevřel ústa. On tam prostě seděl.

263 Satan řekl: „Víte co, to nemůže být Bůh.“ Je to přesně totéž, co dnes říká ta stará denominace. „Ta banda holy rollers, to nemůže být Bůh.“ Ale oni to nevědí. Oni to neví. „Dělat takové věci, to nemůže být Bůh. To je mentální telepatie. To je věštění.“ Oni to prostě nechápou, to je vše.

Jan 19:23

264 A tak vyrazili nahoru na kopec. Přehodili přes Něj to roucho — jediný oděv, který, tuším, kdy měl, když byl člověkem. Marie a Marta mu udělaly košili — byla utkaná vcelku, beze švu. Dali mu ji přes záda.

265 A na Jeho šatu se objevily malé skvrny, když vlekl nahoru na kopec ten starý kříž, který bouchal *o zem*. A Jeho drobné křehké tělo se potácelo a oni Ho bičovali a všechno možné, aby Ho přiměli jít dál s tím starým křížem, který bouchal o zem a odíral mu ramena. A On vrávorál a posouval se kupředu.

266 A ty malé skvrny byly čím dál tím větší, až se za chvíli slily v jednu velkou skvrnu. A starý satan se přiblížil, víte, jako nějaká včela — smrt, víte — a řekl: „No, to by Bůh neudělal.“ Řekl: „To je jenom člověk. On to jenom předstírá. (On si to stále myslí.) On to jenom předstírá, a tak já Ho prostě bodnu. Kdyby to byl Bůh, nemohl by umřít. A tak Ho bodnu a uvidím, co z toho bude. Vyzkouším Ho.“

267 A tak, když Ho dostal na kříž, zabodl do Něj to žihadlo. Ale když to udělal, tak o to žihadlo přišel. To byl více než člověk. Tehdy zabodl *to žihadlo* do Boha. A proto on řekl: „Ó, smrti...“ když Pavel...

268 Víte, když včela jednou zabodne žihadlo hluboko, už nemůže nikdy bodnout. Tehdy je se včelou konec. Může bzuchet, může dělat hluk, ale nemůže už bodnout, protože už nemá žádné žihadlo. A tak smrt už nemá žihadlo.

1. Korintským 15:55

269 Pavel, když připravovali místo, aby mu stáli hlavu, smrt bzuchela kolem něj, a on řekl: „Ó, smrti, kde je tvůj osten?“

270 Hrob řekl: „Dostanu tě, Pavle, budeš se tady válet.“ (Byl jsem tam, kde mu stáli hlavu a hodili ho do stoky.) Hrob řekl: „Rozložím tvoje tělo. Způsobím, že shniješ.“

1. Korintským 15:55, 57; 2. Timoteovi 4:7, 8

271 On řekl: „Ó, hrobe, kde je tvé vítězství? Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!“ Smrt kvůli Němu přišla o své žihadlo. Řekl: „Dobrý boj jsem bojoval. Svůj běh jsem dokonale. Víru jsem zachoval. A v budoucnu je tam pro mě odložena koruna spravedlnosti, kterou Pán, ten spravedlivý soudce mi dá onoho dne; a nejen mně, ale všem, kteří milují Jeho zjevení se.“ Amen! „Teď setněte, jestli chcete.“ Ó, to je to! To je ta cesta, bratře. To je ten opravdový křesťanský duch.

272 Tedy, jestliže přijmete příležitost, jak přijmete to znamení šelmy? Chtěl bych toto prostě říct, protože jsem si myslel, že těmito slovy skončím. Jak dostanete znamení šelmy? Chtěli byste to vědět? Jaký bude výsledek? Co je znamení šelmy? Víme, čím je pečeť Boží.

2. Korintským 1:22; Efezským 4:30; Zjevení 9:4

273 Co je pečeť Boží? No, obraťme se k Efezským 4:30 a pak tomu porozumíte. Sami si to tam přečtěte. Nebo třeba někteří z vás mohou vzít Zjevení 9:1 až 4 a také další místo v 2. Korintským 1:22. Je mnoho míst. Poznamenal jsem si jich několik. Ale vezmeme Efezským 4:30 a pak budete vidět, co je Boží pečeť, i tato další místa nebo kdekoli jinde. Vezměte si jednoduše to slovo „pečeť“ a vyhledejte si ho v konkordanci a procházejte jím kamkoli chcete. Dobře. Efezským 4:30, poslouvejte toto:

A nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupění.

Jan 14:12; Římanům 8:9

274 Co je Boží pečeť? Duch svatý. Dobře. „Ten, kdo nemá Ducha Božího, není můj.“ Pokud máte Ducha Božího, jste částí Boha, protože jste Jeho. On vás zapečetil a On je ve vás a působí ve vás a znamení, která On koná, děláte i vy. No, pochopili jste to všichni, třído? Je potřeba Ducha svatého, abyste byli Boží. Duch svatý.

Lukáš 23:34

275 A jestli jste z Ducha svatého, děláte skutky, které dělal Ježíš, rozumíte. Milujete... A když oni vám plivají do tváře a takto vás bijí, tam nebyl žádný kořen hořkosti. On se na ně požíval a řekl: „Otče, odpusť jim, protože oni neví, co dělají,“ vidíte. Oni to nevěděli.

276 Dokážete si to představit? Jeho vlastní děti se dožadovaly Jeho krve — Stvořitel nebe a země visel na kříži, který stvořil On sám, nechal ho vyrůst ze země. A Jeho vlastní děti...

Lukáš 23:18

²⁷⁷ Pomyslete na své děti, otcové, Jeho vlastní děti na Něj vykřikovaly: „Pryč s Ním! Dej nám Barabáše, toho zločince.“ Ó! Já jsem byl ten Barabáš. Já jsem byl ten, co si zasloužil smrt, a On zaujal moje místo. Jak se ten starý Barabáš musel toho rána cítit, když uslyšel ten těžký krok toho setníka, když tam přicházel a otevíral dveře. A Barabáš si řekl: „Ó! Ještě chvilku a bude po mně. Jsem vrah. Jsem zločinec. Dnes mě zabijí. Vím, že jdou pro mě. Je den paschy. A tak opravdu... Vím, že dnes zemřu.“ Byl nervózní, celou noc chodil sem a tam (jako každý další hříšník).

A hle, přichází strážce. On říká: „Ó, ó, už je tady. Budu muset jít. Budu muset jít.“ Strká klíč do dírky, otáčí jím.

Strážce se staví do pozoru: „Pojď ven, Barabáši.“

„Ano, ano. Vím, že musím, už jdu.“

„Ne. Můžeš jít a dělat si, co chceš.“

„Cože?“

„Běž a dělej, co se ti líbí. Běž ven. Jsi svobodný.“

„Já jsem svobodný? Vždyť jste mě odsoudili k smrti. (To je pravda. Bůh odsoudil všechny hříšníky k smrti.) Odsoudili jste mě k smrti. Jak můžu odejít svobodný?“

„Pojď sem, Barabáši. Podívej, tamhle vychází na kopec. Poslouchej, jak ten kříž bouchá o zem. Poslouchej, jak mu ty hřeby zatloukají do rukou. Podívej, jak On tam volá, slané slzy smíchané s krví mu stékají po tváři. On zaujal tvé místo, Barabáši. Zemřel místo tebe.“

„Chceš říct, že On zemřel, abych já mohl být svobodný?“

„Ano.“

„Dobře, v pořádku, tak začnu znovu vraždit.“

Ó, jaký nevděk... Zasloužil sis umřít. „Když jsem uviděl ten podivuhodný kříž, na němž Kníže slávy umíral, celá má sláva není nic než pošetilá prohra.“ Ó! Není tedy divu, že básník řekl:

*Když žil, miloval mne; když umíral, spasil mne.
Když byl pohřben, odnesl mé hříchy pryč.
Když z mrtvých vstal, navždy mne ospravedlnil.
A jednou se vrátí — ó, jak slavný den!*

278 Jak bych Ho mohl vůbec odmítnout, když vidím, co pro mě udělal? Jak bych mohl? Byl bych ochotný přijít o každého přítele, kterého mám tady na zemi. Byl bych připraven být vykopnutý organizacemi a vykopnutý a všechno možné při pohledu, že jsem byl odsouzen k smrti a On zaujal moje místo. Jistě, Pane. Všechno... všechno ostatní počítám za nicotnou ztrátu. Ó, dovol mi obejmout ten kříž, ó Pane.

*Uprostřed pukajících skal a temné oblohy,
můj Spasitel sklonil svou hlavu a umíral.
Otevření opony ukázalo cestu k nebeské radosti
a dni bez konce.*

Ó, dovol mi zůstat blízko Tebe, Ježíši. Neodstrč mě od Tvého vzácného boku. Když vidím Tvých pět krvácejících ran, ó Kníže nebe! Jak On umíral, umíral za mě — umíral, abych mohl... Já odsouzený... v okovech hříchu, ve vězeňském domě pekla, odsouzen, provinilý, *na cestě* do věčné záhuby. A někdo zaujal mé místo. A pak oni...

279 Jednoho dne tady venku, když mi bylo asi osmnáct let nebo dvacet, Duch svatý... Řekl jsem: „No, kdo jsem? Odkud jsem přišel? Kam jdu?“

On řekl: „On zaujal tvé místo. Ty jsi tam šel. On zaujal tvé místo. Tam On je.“

Řekl jsem: „Ó, Beránku Boží! Ó, Beránku Boží, přicházím k Tobě. Jdu k Tobě! Nic Ti v rukou nepřináším. Nemám Ti, co nabídnout, Pane. Chci jen prostě přilnout ke Tvému kříži. To je vše, co mám.“

280 A On mě uvedl dovnitř. On mě oblékl, jako to udělal ten otec tomu marnotratnému synu — vložil na mě nový šat. Ne můj šat, ale vložil na mě šat Jeho spravedlnosti a navlékl mi na prst svatební prsten, abych toho dne byl v počtu nevěsty. A teď bylo zabito to vykrmené tele a my se radujeme, protože jednou jsem byl mrtev a teď jsem ožil. Kdysi jsem byl ztracen a teď jsem nalezen.

*Udivující milost, jak sladký zvuk,
která zachránila takového ničemu, jako jsem já.
(Horšího než Barabáš!)*
*Kdysi jsem byl ztracen, ale teď jsem nalezen.
Byl jsem slepý, ale teď vidím.*

*Byla to milost, která učila mé srdce bázni,
byla to milost, která ulevila mému strachu.
Jak vzácnou se ta milost ukázala v hodinu,
kdy jsem poprvé uvěřil.*

*Když tam budeme už desítky tisíc let
a budeme jasně zářit jako slunce
(už nebudou hvězdy, ale Syn),
nebudeme mít k tomu, abychom Jemu
zpívali chvály, méně dnů než tehdy, když jsme
začali.
(Pak budeme ve věčnosti.)*

Ó, jak já miluji Ježíše, protože On dříve miloval mě. Ó, jak nádherné!

2. Mojžíšova 21:1–4

281 Otevřete si teď se mnou druhou Mojžíšovu 21. kapitolu — chcete? — bylo to povzbuzení Jeho Ducha. Teď budeme mluvit o tom, jak přijmout... Ukázal jsem vám a řekl, jaké to přináší výsledky, a tady to máme. Tedy, jakým způsobem se přijímá znamení šelmy? A já vám ukázu, jaké zatracení je v tom pro lidi obsaženo. Tedy, znamení šelmy, 2. Mojžíšova 21. kapitola, vezmeme to ze Starého zákona, abyste to tady mohli vidět. Mám tu také mnoho míst Písma v Novém zákoně, která všichni známe. No, přečteme si to:

A toto jsou nařízení, která jim předložíš.

Když koupíš hebrejského otroka (No, pamatujte, jedná se o Hebrejce, to znamená věřícího, rozumíte.) ... ***hebrejského otroka, šest let bude sloužit, ale sedmého roku odejde na svobodu bez výkupného.***

Jestliže přišel sám, sám odejde, jestliže byl ženatý, odejde jeho žena s ním.

Jestliže mu jeho pán dal ženu... a ta mu porodila syny či dcery, ta žena a její děti budou patřit jejímu pánu a on odejde sám.

Nebudu... (Vím, že můj čas už vypršel. Promiň mi, bratře Neville, ale musím docílit, aby to do lidí vsáklo, bratře.)

282 Podívejte se sem. Nejedná se o to, čím je vaše matka, čím je váš otec, jedná se o vás. Ne o vaši manželku, rozumíte. Jeho manželka se do toho nepočítala; jeho děti se nepočítaly. Jednalo se o něj. Bez ohledu

na to... Vaše matka mohla být svatá; váš otec mohl být svatý. Stejně jako Ezauův otec a matka. Ale on byl darebák, vidíte. Je to individuální záležitost týkající se tebe.

Namítnete: „Můj otec je kazatel.“

To s tebou nemá nic společného.

„Moje matka byla zbožná žena. Ó, ona je v nebi.“

2. Mojžíšova 21:5

To může být pravda, ale co s tebou? Jedná se o tebe!

Jestliže však otrok...

No, tady je, kde on... Sledujte teď to znamení šelmy. No, nemám čas, abych se ke všemu z toho vracel, protože je za dvacet minut... ale chtěl bych vám to říct.

283 Tedy, přišel čas, kdy on byl zavolán... Každý sedmý rok... bylo to šest let... a v sedmém roce (studenti Bible, kazatelé, a vy, kteří tu sedíte, víte, že je to pravda) byl zavolán... sedmý rok byl nazván rokem milostivým. Všechno odpočívalo. V tom sedmém roce nebyly zasety žádné plodiny. Země odpočívala, všechno. Oni jenom paběrkovali, rozumíte. V sedmém roce všechno odpočívalo.

2. Mojžíšova 21:2

284 A v sedmém roce tam byl kněz, který zatroubil na polnici. A jestliže byl někdo otrokem, nezáleží na tom, jaké byly jeho dluhy, on byl osvobozen. Tedy, to je předobraz trouby Evangelia.

285 Mohli jste sloužit ďáblu po všechna tato léta v okovech pití, kouření, hazardních her, hříchu a špinavých věcí — nezáleží na tom, co jste dělali. Ale když uslyšíte zaznít troubu Evangelia, je to znamení, že můžete odejít svobodní. Můžete odejít.

Římanům 10:17

286 „Víra přichází skrze slyšení Slova Božího.“ Teď jste uslyšeli plné Evangelium. Nemusíte zůstat spoutaní ani o chvíli déle. No, jestli se posadíte a řeknete: „Ó, poslouchal jsem to, ale neuslyšel jsem to,“ vidíte, dobře, pak to není pro tebe. Je to pro ty, kteří to uslyší. Dobře — jestli dokážeš slyšet.

2. Mojžíšova 21:5

Sledujte teď, co On tady řekl. Abych to teď dokázal, dávejte opravdu pozor a v průběhu dalších dvou nebo tří minut udržujte vaši mysl v činnosti.

Jestliže však otrok (Jedná se o toho člověka, který měl odejít na svobodu.) **výslovně řekne: Mám rád svého pána...**

„Ó, já rád chodím tancovat, kvůli nikomu se tancovaček nevzdám. Toho, tamtoho nebo něčeho jiného se za nic na světě nevzdám; mé manželky, mých dětí, věcí tohoto světa, které mám rád. No, podívej, bratře Branhame, řeknu ti... myslíš, že musím...?“

Nemusíš s ničím přestat. Jen vejdi dovnitř, to přestane samo.

Ale ty říkáš: „No, to bych neudělal. Nemusím to udělat. Jsem člen církve a jsem stejně dobrý jako ty nebo kdokoliv jiný.“

Dobře, bratře. To je v pořádku. Teď jsi jen uslyšel, jaká je pravda.

„Dobře, tedy, poslouvej. Není Otec, Syn, Duch svatý...?“

1. Korintským 14:8

Dobře, jestli se toho chceš tímto způsobem držet, jen v tom klidně pokračuj. Ty jsi slyšel, jaký zvuk ta trouba vydala. Slyšel jsi, jaký vydala tón. Ale Bible říká... (Ó, Bože! Pohleď na to. Copak bych z toho nemohl vzít námět na další hodinu?) „Jestliže trouba vydá nejasný zvuk...“

Jestli tvoje denominace říká: „Otec, Syn a Duch svatý,“ to nezní jako ta trouba.

2. Mojžíšova 21:5; 1. Korintským 14:8

287 „A kdyby polnice vydala nejistý zvuk, kdo se bude chystat do boje?“

... jestliže však otrok výslovně řekne: Mám rád svého pána...

„Miluju ďábla, který způsobuje, že tyhle věci dělám.“ V pořádku. „Nemyslím si... Myslím si, že vy tam jste příliš úzkoprsí. Myslím si, že jsi příliš úzkoprsý.“ Dobře. „Mám ty věci rád. Myslím si, že bychom tyhle velké věci měli mít a dělat to... svět... a tancovačky. Zavedli jsme v kostele ruletu a tak dále. A všichni se bavíme. Oni jsou stejně dobří jako kterákoliv jiná skupina, kterou vy tam máte.“

2. Mojžíšova 21:5, 6

Dobře, to je v pořádku. Dobře.

... nevyjde svobodný (do této svobody Ducha, o které mluvíte);...

Přivede ho jeho pán (dábel) před soudce⁹, přivede ho ke dveřím,...

2. Mojžíšova 21:6; Zjevení 3:8

Hmm. Co to znamená? Kdo je těmi dveřmi? [Shromáždění říká: „Ježíš Kristus.“] „Hle, postavil jsem před tebou dveře.“ Kdy přišlo to znamení šelmy? V tom věku, kdy tam byly postaveny ty dveře. Toto konečné označování šelmy.

... přivede ho ke dveřím, či veřejím (To je Golgota. Dobře.); ***a jeho pán mu propíchne šídlem ucho a on mu bude sloužit navěky.***

„Co tím myslíš, bratře Branhame?“

288 Jestliže uslyšíš pravdu Evangelia a odmítneš v ní chodit, pak Bůh označí tvé ucho, takže už ji nikdy víc neuslyšíš. Překročil jsi čáru mezi životem a smrtí. Pak půjdeš dál se svou organizací, denominací, po zbytek svých dnů, navždy. Chodte ve světle, děti. Je to tak. Budeš tomu pánovi sloužit navždy. Nechceš...

289 Rozumíte, ta trouba zazněla a on mohl odejít svobodný. Je to Boží milost. Je to milostivé léto, dokončení. Den hříchu skončil, bratře. Říkám každému z vás, který slouží hříchu — na pásku nebo v tomto viditelném publiku — každému, který slouží hříchu, den hříchu skončil. Ježíš zemřel. Nemusíš už déle sloužit hříchu. Nemusíš se klanět před těmi vyznáními víry a denominacemi.

Jan 8:36

290 „Tedy, koho Syn vysvobodil, je opravdu svobodný.“ Jestli chceš odejít volný a být svobodný v Synu, osvobozen od všech věcí a sloužit Jemu, jen pojď.

291 Ale, pokud to nechceš, pak tvá organizace, tvůj pán, kdokoli, komu sloužíš, ti dá na ucho znamení a už nebudeš moci slyšet. Jestli Bůh mluví ke tvému srdci: „Pojď, to je ten čas,“ a ty to odmítneš, pak dostaneš tu značku, zatvrdíš se na pravdu. To je dáblova pečeť, znamení šelmy, rozumíte.

292 A co to znamení šelmy působí? Umisťuje tě rovnou zpět do romanizmu, denominacionizmu. A už nikdy nevejdeš dovnitř, abys byl volný — budeš tomu sloužit na věky. To je znamení šelmy. Je to tvrdé,

⁹ Angl. Bible krále Jakuba - „soudce“

přátelé. Je to ostré. Ale to je to, co... Nejsem zodpovědný za... Pouze za to, co říká Bible.

293 Tedy, to je starozákonní předobraz, který je stínem slyšení dobré noviny Evangelia o tom, že jsi svobodný! Už nemusíš být déle spoután. V Kristu Ježíši jsi úplně svobodný. Už žádné hříchy a ostatní věci. Nemusíš...

1. Janova 2:15

294 Vy, kteří milujete svět; Bible říká: „Jestliže milujete svět nebo věci světa, láska Boží ve vás není.“ Je to pravda? Jestliže milujete svět nebo věci světa, Boží láska ve vás není.

295 Co potom s těmi všemi velkými věcmi, které v dnešním světě probíhají pod jménem náboženství — ty věci světa? A lidé to prostě hltají jako prase v prasečí ohradě. „Ó, to je skvělé. Na tom nic špatného není,“ vidíte. Jsou zpečetěni a označeni venku.

296 Rozumíte teď, co je ten zbytek Židů, těch 144 000? Kde se nacházejí, očekávají, právě v této hodině? Můžete teď vidět, že hloupá panna, která nepřijme... která si nevzala olej, že ona bude muset povstat a být oddělena — spravedliví od nespravedlivých — v ten soudný den? Chápete, že když to té pošetilé panně začalo docházet (to je právě teď), že to potřebuje, když to odešla hledat, že právě v té minutě přišel Ženich?

297 Jak blízko pak jsme? Je to právě teď. Máme už jen krátký čas. Nevím, jak dlouho to ještě může trvat. Nedokázal bych říct kdy, nevím. Může to být další rok. Může to být dalších deset, čtyřicet let. Může to být čtyřicet minut. Nevím, nedokážu to říct. Ale vím, že to je blízko. Je to opravdu blízko. A Duch Páně...

298 Tedy, přijde čas, kdy jako první věc poznáte, že církev začala chladnout. No, kolik z vás si v těch posledních několika letech toho ochlazení církve všimlo? Jistě. Do čeho to vchází? Do Laodiceje, kterou se budeme zabývat dnes večer, a ukážeme toho anděla Laodicejské církve — vysvětlíme to, abyste to mohli uvidět a uviděli jeho poselství, a čím bude; a na konci Laodicejského věku církve, když nastane to prolínání, pak se to rozvine do věčnosti. Ó, já Ho miluju. A vy? Ano, přátelé. Ó...

299 Co je pečeť Boží? Duch svatý. Co je znamení šelmy? Odmítnutí Ho. To jsou ta dvě. Jedno je, abychom viděli... Dobře, a kolik jich bylo na zemi, kteří to neobdrželi? „Všichni, kteří nebyli zapečetěni, obdrželi

znamení šelmy.“ Všichni, kteří neměli Ducha Božího, měli znamení šelmy.

³⁰⁰ Pečeť Boží je Duch svatý. Říká to Bible. Každé místo v Písmu o tom mluví a říká, že to je znamení Boží, pečeť Boží. A všichni, kteří to neměli, to byli ti, kteří to odmítli. A jak to odmítli? Tím, že to odmítli slyšet. Je to tak?

³⁰¹ Teď si zapamatujte. Jak můžete získat víru? „Slyšením“. A kde to bylo označeno? Na ruce? Ne. Na hlavě? Ne. Na uchu, vidíte. Na uchu, slyšení. A co to způsobilo? Zjizvení slyšení a...

„Už nikdy víc,“ řekneš, „pro mě tohle už nikdy víc. Nechci s tím mít nic společného. Nechci s tím nic mít.“

Židům 6:4–6; Židům 10:29

Je to jako ti... bratře Neville, nechám tomu volný průchod, dokud... Chtěl jsem vám ještě říct o tomto: „Je nemožné pro ty, kteří byli jednou osvícení,“ vidíte, aby oni vešli do Království, rozumíte. To jsou ti věřící do určité hranice. Podívejte:

Nebot' pro ty, kdo byli jednou osvícení, okusili ten nebeský dar, stali se účastníky Ducha svatého,

... okusili moc... toho budoucího věku,

je nemožné, aby když odpadnou, byli znovu obnoveni k pokání, poněvadž by pro sebe znovu křižovali Božího Syna a vystavovali ho potupě.

... a...přestal si cenit krve smlouvy, kterou byl posvěcen...

³⁰² Rozumíte, pro vyvoleného to je absolutně úplně nemožné, aby něco takového udělal. On by to nemohl udělat, rozumíte, protože co by udělal? Vidíte? Ale považovat krev smlouvy... No, vidíte, jestliže je vyvolený a nachází se v té skupině, nemůže to udělat. Pro něho to je nemožné, aby to udělal.

Matouš 5:45; Matouš 7:16, 20; Židům 6:7, 8

³⁰³ No, procházeli jsme tím a ukázali to napříč... protože déšť, který často přichází na zem, aby ji zavláhl — a ta, která vydává trní a bodláčí, je blížká zavržení a její konec je spálení. Pšenice bude shromážděna do sýpky, ale ten životodárný déšť padá jak na plevel, tak na pšenici. Oba se radují a cítí to stejným způsobem, jsou rádi, když vidí ten déšť přicházet. Ale po jejich ovocích je poznáte, jestli to bude ovoce pocházející z plevelu nebo ovoce, kterým bude zrno, z pšenice.

No, to z nich dělá to. Abych ukázal, kde ten okrajový, kde toto... Snažím se vám předvést tuto pannu, rozumíte, abyste to pochopili. Sledujte teď, co se děje v tom okrajově věřícím. Když oni přišli do Kádesbarne, ty Izraelské děti... Probral jsem to prostě odpředu dozadu v 1. Mojžíšově až do 2. Mojžíšově a z dalších míst; snažil jsem se vám to znázornit, abyste to uviděli, aby to třída nepřehlédla.

5. Mojžíšova 1:2

304 No, když tito lidé v tom exodu, když oni přišli do Kádesbarne... Kádesbarne bylo v tom čase soudním tribunálem světa. Tam Izrael prošel svým soudním tribunálem, že prostě museli... bylo to vzdáleno pouhých jedenáct dnů od té hory, kde dostali přikázání, a tady narazili na soud. Jedenáct dnů cesty po mořském pobřeží, říká Bible. Jedenáct dnů pouti a došli do Kádes a tam byli souzeni.

Poté, co by je Bůh mohl asi během čtyř dnů dovést *do cíle*, oni se vrátili rovnou sem na poušť a putovali kolem dokola; obdrželi přikázání a jiné věci tomu podobné a vrátili se... to se všechno stalo.

4. Mojžíšova 13:17, 23

305 A potom přišli sem... a za jedenáct dnů přišli na své soudní přelíčení do Kádesbarne. Co se stalo? On vzal po jednom z každého pokolení a řekl: „Jděte tam a prozkoumejte tu zem a zjistěte jaký druh země to je.“ Tedy, oni tam šli a prohlédli si ji. Dva z nich tam šli a přinesli obrovský veliký hrozen vína. Ó, takový velký hrozen, že byli potřeba dva lidi, aby ho unesli.

306 No, co udělali, když se vrátili a když viděli, o jaký druh země se jedná? Oni tam uviděli ty Amorejce a různé *národy* a řekl: „Vždyť jsou to obři!“ Samozřejmě, to byli synové Kaina, kteří se nakonec do té země dostali.

4. Mojžíšova 13:28, 30, 33

307 On řekl: „To jsou obři!“ A řekl: „Nejsme schopni ji dobýt. Jejich území jsou celá ohrazená a mají velké vysoké hradby. A vždyť my ve srovnání s nimi vypadáme jako kobylinky.“

4. Mojžíšova 13:23

308 Co udělali? No, oni si tu zem důkladně prohlédli. Okusili její ovoce, vidíte. Kálef a Jozue tam šli a vzali důkaz a přinesli ho zpátky; měli ho na svých ramenou. Oni to ovoce ochutnali. To je pravda. Oni tam nikdy předtím nebyli, ale Kálef a Jozue přešli na druhou stranu a přinesli zpátky důkaz.

4. Mojžíšova 13:30; 5. Mojžíšova 11:24; Jozue 1:3

309 Kálef a Jozue řekli: „My jsme schopni ji zabrat!“ Vidíte? Proč? Protože Kálef a Jozue se dívali do Slova. Bůh řekl: „Ta země je vaše. Ona je celá plná Amorejců a Hevejců a všeho druhu... těch, kteří tam bydlí, ale“ řekl, „ona je vaše a každé místo, na něž stoupne vaše noha, vám dám. To je pravda — jen jděte dál, rozumíte. To patří vám.“

Ale oni řekli: „Ó, ne! Takový druh probuzení bychom mít nemohli. Ó! Vždyť, víš co? Arcibiskup nebo biskup nebo presbyteři nebo někdo přijde a všechny nás vykopne ven.“ Hm! Jen jděte kupředu. Je to tak. Budeme ho mít.

4. Mojžíšova 13:30

310 No, a pak se tito dva vrátili a řekli: „Jsme víc než schopni, abychom ji dobyli, protože to řekl Bůh. Pojďme a obsadíme ji!“

Ale vidíte ty okrajově věřící? Oni došli tak daleko, aby to jen ochutnali. „Chutná to skvěle, ano, ale, ó, nejsme to schopni docílit.“

311 Co to tedy znamená? Tady je dnešní věřící. Ted' toho maníka sledujte. Bůh ho volá. Hmm. Dobře. Dostane se mu spasení. Jeho matka pere na valše a posílá ho někam na univerzitu, aby obdržel vzdělání ohledně toho, jak kázat.

312 No, on odtamtud přijede. Stále si myslí, že... Ale pokaždé, když uvidí nemravně oblečenou ženu, trhá ho to prostě na kusy. Pokaždé, když ucítí cigaretový zápach, nemůže odolat, aby si také jednu nevykouřil. On ví, že to je špatné. Nechce to dělat. A tak říká: „Pane, posvěť mne. Zbav mě toho neřádu.“

313 Bůh říká: „Dobře. Udělám to pro tebe, synu, všechno to od tebe беру.“ A jednoho večera se dobelhá do nějaké malé misie a slyší o křtu Duchem svatým. Řekne si: „Hej!“

314 Vystoupil na první stupeň, ospravedlnění; vystoupil na druhý stupeň, posvěcení. Ted' je připraven ke křtu, vidíte. Jedna, dvě, tři. Je připravený pro křest.

Odejde odtamtud a čte Bibli a říká: „To je přesně to, co dělali tamti. Ano, přesně to. Křest ve jménu Ježíše, tak to dělali. To je správné. On řekl, abych si to celé přečetl; a čtu to tady v celé Bibli. Měl ohledně toho úplnou pravdu. Biskupe, co si o tom *myslíš*?“

„To jsou všechno nesmysly!“

315 „Ó, rozumím. Oni měli Ducha svatého, mluvili v jazycích, dělali tyto věci, uzdravovali nemocné. Ó, ano, přesně tak.“ On si to prohlížel, vidíte, díval se za tu hraniční čáru.

„Ó, kdybych to vyučoval v mé církvi! Ó, já jsem presbyterián, metodista, baptista... ó, biskup by mě vyhodil. No, to prostě nemůžete udělat. Takový druh shromáždění v naší církvi nemůžeme mít. Všichni by vstali a odešli.“

Židům 6:4, 6

316 Ten, kdo byl jednou osvěcen a okusil z nebeských darů, je nemožné, aby, když odpadne, se vrátil znovu k obnovení pokání, protože zhřešil proti Bohu...

Židům 10:26, 27, 29

317 Co je hřích? Nevíra. On se prohřešil proti Bohu. Co on vlastně udělal? On považoval smlouvu, kterou byl posvěcen, jako kdyby to byla nesvatá věc a opovrhl skutky milosti, které ho přivedly až tam. A proto už pro něj nezůstává žádná oběť za hříchy, ale nějaké hrozné očekávání soudu a oheň jeho rozhořčení, který má pohltit nepřátele.

Židům 4:12; Židům 10:30

318 „Protože má je pomsta,“ praví Pán. „Neboť Boží Slovo je ostřejší než každý dvojsečný meč, který proniká až k rozdělení kosti a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce.“ Tady to máte. Tady to je. Když vidíte světlo, kráčejte v něm. Kráčejte. Nevíte, kam jdete, ale přesto jděte dál, kráčejte směrem ke Golgotě, držte svůj zrak rozumně upřený na Golgotu — jděte, kráčejte.

319 Ó, Bože, ať jednoho dne... Církev, která je předobrazem Enocha... On pět set let chodil před Bohem, kráčel, chodil ve světle a měl svědectví, že všechno, co Bůh řekl, tak udělal. On se mu nikdy neznelíbil. Co Pán řekl, aby udělal, Enoch to udělal. Tedy, on byl předobrazem, zapamatujte si to.

320 Koráb je předobrazem Židů, těch 144 000, kteří jsou přeneseni, což je Noe a jeho skupina. Ale Enoch odešel domů jen krátce před potopou. Vy to víte. A tak Enoch jednoduše dál chodil v tom světle. A jednoho dne pocítil, jak se jeho nohy zvedají od země. A kráčel prostě dál a vstoupil do Slávy, aniž by zemřel. To je pravda. Bůh ho vzal pryč, protože chodil ve světle a měl svědectví, že chodil v Božím světle. A šel dál a dál.

Nazujme si naše boty na chození, církvi.

*Kráčejme dál v tom světle, nádherném světle,
které přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

Zpívejme to teď:

*Budeme kráčet ve světle, nádherném světle;
pojďme tam, kde se třpytí kapky rosy milosti.
Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

*Všichni svatí světla ohlašujte,
že Ježíš je světlo světa.
Nebeské zvony pak zazní,
že Ježíš je světlo světa.*

*Budeme kráčet ve světle,
v tak nádherném světle;
pojďme tam, kde se třpytí kapky rosy milosti.
Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

Skloňme na chvíli naše hlavy. Zajímalo by mě, jestli je tu někdo, kdo by chtěl mít prožití naplnění Duchem svatým, kdo by chtěl říct: „Pamatuj na mě, bratře Branhame. Pamatuj na mě, církvi. Chci kráčet v tom světle. Chci tu něžnost, aby ve mně nebyl žádný kořen hořkosti. Chci být prostě Božím služebníkem.“ Zvedněte své ruce a řekněte: „Vzpomeň na mne, ó, Pane.“

Ano, zvedlo se dvacet nebo více rukou. No, mějte dál hlavy skloněné, zatímco budeme společně jemně pokračovat ve zpěvu:

... ó, Ježíš je světlo světa.

*Budeme kráčet v tomto světle,
je to tak nádherné světlo;
ono přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.*

*Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
Ježíš je světlo světa.*

*Pojďte všichni svatí světla,
prohlašujte Ježíše, že On je světlem světa.
Nebeské zvony pak zazní,
ó, Ježíš, On je světlem světa.*

*Budeme kráčet v tom světle,
je to tak nádherné světlo,
ono přichází odtamtud,
kde se třpytí kapky rosy milosti.
Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
ó, Ježíš je světlo světa.*

321 Pane Ježíši, zatímco pobroukávají tento nápěv s touhou kráčet ve světle Evangelia, vezmi ta vzácná srdce, Pane. Jsou Tvoje. Očisti je. Vezmi všechno zlo, odstraň všechnu nevěru. Ať Ježíš, to světlo světa, vstoupí do jejich nitra.

Leží tady kapesníky, Pane, pro nemocné a postižené. Přijď k nim, Pane Ježíši, a uzdrav je, aby mohli chodit v tom světle. Vyslyš, Pane.

Děkujeme Ti za naši lekci, za přítomnost Ducha svatého. Byl tady s námi a hodiny nás zachovával, když jsme tu seděli, lidé seděli na tomto horkém místě v očekávání. Oni očekávali a vyčkávali a přemýšleli, Pane, protože si uvědomují, že když slyší Slovo, které bylo čteno, že jsme na konci času. Nic už nezůstalo — pouze rozpustilost světa. V jednom z těchto dnů celé to šaškování bude muset skončit.

A prosím Tě, Bože, abys spasil každou osobu nacházející se v Božské přítomnosti. Spas je skrze svého Ducha. A ať Duch svatý sestoupí na každého z nich a naplní jejich srdce dobrotou a pokojem, aby mohli přinést ovoce Ducha, což je trpělivost, vlídnost, pokoj, vytrvalost, krotkost, víra v Duchu svatém. Vyslyš, Pane.

Odevzdávám je teď Tobě, ke Tvé službě, ve jménu Ježíše Krista, Tvého Syna. Amen.

*Budeme kráčet ve světle (Zvedněme ruce, když zpíváme.), v nádherném světle.
Pojďme tam, kde se třpytí kapky rosy milosti.*

*Svíť všude kolem nás dnem i nocí;
ó, Ježíši, Ty světlo světa.*

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On nejdřív miloval mne
a vykoupil spasení mé na Golgotě.*

Ó, není On nádherný? Během deseti nebo patnácti minut, nebo tak nějak, budeme mít bohoslužbu křtu. Myslím si, že je tu nějaká mladá paní, která má být pokřtěna. Je to tak? Dobře. Kolik lidí má být dnes ráno pokřtěno, kteří nemohou přijít večer, na bohoslužbu křtu dnes večer? Jeden, dva, tři — tři, kteří nemohou přijít odpoledne nebo před večerní bohoslužbou, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. Bůh vám žehnej, děti.

³²² Jsem rád, že Bůh před vás postavil ty otevřené dveře a vy jste teď připraveni vejít dovnitř. Vstupujete do hrobu, který znamená, že všechny staré věci jsou mrtvé a pohřbeny. No, zapamatujte si teď, váš křest je pouze vnějším vyjádřením toho, že se něco stalo tady uvnitř.

*A pak budeme kráčet v tomto světle
(Připravujte se!), nádherném světle.
Pojďme tam, kde se třpytí kapky rosy milosti.
Ó, svíť všude kolem nás dnem i nocí;
ó, Ježíši, Ty světlo světa.*

Ó, to nádherné společenství, necítíte se dobře? Ó, já se prostě cítím tak dobře. Mám dojem, jako bych se v něčem ocitnul, jako kdybych byl vykartáčován tím starodávným kartáčem, prostě vykartáčován louhovým mýdlem. Můj bratr říká, aby se všichni, kteří chtějí být dnes ráno pokřtěni, připravili. Oblečení a věci budou večer mokré, ale je to v pořádku, pokud to chcete udělat. Ale jestli jste připraveni být pokřtěni dnes ráno, v pořádku. Myslím si, že tohle budeme muset přesunout, že ano, bratře Neville? Dobře. Kolik z vás tu chce zůstat a vidět křest? Bude to trvat jen několik minut a ó! — možná, že jste ještě nikdy neviděli, jak křest probíhá.

Jestli nemůžete zůstat, dobře, určitě se ale vraťte večer. Ale přál bych si, abyste tu mohli ještě několik minut zůstat a sledovat bohoslužbu křtu. My tohle posuneme. Tady zatím nahoře je velké zrcadlo, díky kterému je vidět každá osoba, která vchází *do vody*. Jsem si jistý, že to pro vás

bude pozoruhodná věc. Ve křtu jsme s Pánem pohřbeni. Amen. Tak jako On zemřel, my jsme pochováni v Jeho smrti a vzkříšení v Jeho zmrtvýchvstání, abychom chodili v novotě života. Pán vám požehnej.

Kolik z vás ví, o čem bude lekce dnes večer? Laodicea, ten poslední věk a završení věků církve. Dobře, budeme mít bohoslužbu křtu, Tede, pokud... Pokud bys chtěl...? [prázdné místo na pásku.]... už byl pokřtěn. Někteří musí právě teď odjet do Chicaga, rozumíte.

Pomodleme se. Pane Ježíši, oni seděli a poslouchali ty bohoslužby až do konce. Odevzdáváme je teď Tobě, Pane, když odjíždějí do Chicaga. Provázej je, Pane, a ať každý vezme toto nádherné světlo a rozptyluje ho, Pane, po celém Chicagu a všude, kam půjdou. Buď s nimi. A dokud se nesetkáme, ať je jejich duch zakotven v Tobě. V Ježíšově jménu. Amen.

323 [Bratr Neville prorokuje: *„Říkám vám, můj lide, dnes ráno znovu, ano, říkám ti, můj služebníku, přijal jsem tě proto, abys podával moje Slovo. Budu tě provázet a budu k tobě mluvit v soukromí. Ano, ukážu ti tvůj cestovní plán. Ano, budu s tebou a budu ti žehnat.*

Ano, můj lide, říkám vám dnes ráno, jsem všemohoucí Bůh. Já dnes ráno používám tuto nádobu, abych k vám skrze ni přišel. Říkám vám, neodvraťte se od mého Ducha. Neopustte ten hlas, který k vám mluví. Jsem s vámi, když vy budete se mnou.

Odvraťte se od svých cest a odvráťte se od svého myšlení a věřte mi, protože jsem s vámi. Pokud ke mně přijdete a budete mě následovat ve křtu, požehnám vám a zachovám vás. Přivedu vás do plnosti zakončení času. Ano, já jsem mluvil. Copak to nesplním? Ano, praví Pán.“]

Zvedněme ruce a řekněme: „Děkuji Ti, Pane Ježíši. Chválíme Tvé jméno.“ Děkujeme, Pane. My to poznáváme, Pane, že Ty...

324 Jednoho dne padl Duch na jednoho muže v Bibli a on prostě sdělil celé Boží tajemství, co se mělo stát. Otče, my víme, že Ty jsi stále tím stejným Bohem. A Ty jsi tady dnes ráno sestoupil na tohoto obyčejného pokorného pastora, Pane, který byl kdysi dávno v nikolaitizmu. Ale Ty jsi jím zatřásl. On spatřil světlo a vyšel z toho.

325 A zde je jeho srdce tak otevřené, takže k němu můžeš mluvit natolik, že on ani neví, co řekne, a postaví se a dovolí Duchu svatému, aby skrze něj působil a mluvil k nám hlasem proroctví. Díky Ti, Otče. A budu na Tebe očekávat, na můj cestovní plán. Amen.

[Nějaká sestra mluví v jiném jazyce. Jiná sestra přináší výklad: „Jsem to já, kdo věří. Nebojte se, hle, říkám vám, přijdu rychle. Ano, můj Duch, říkám vám, je na mém lidu, hle, na Sionu. Ano, jdu do středu. Hle, věřte a obdržíte. Říkám vám, tak jako jsem k vám mluvil, hle, v dobách proroků. Posílám Alfu a Omegu, počátek i konec, prvního a posledního. Hle, já stojím. Postavil jsem před vás otevřené dveře. A ano, hle, jestliže vejdete dovnitř, obdržíte to. Ano, říkám vám, přijměte mě, neboť já jsem, hle, Alfa a Omega, počátek a ten poslední.“]

³²⁶ Amen. Pochopili jste, že ano? Vidíte, co to bylo? Sledujte intonaci hlasu té jedné ženy, která mluvila, a sledujte ten výklad, který se vrátil zpět ve stejné intonaci. Vidíte? To jsou dvě různé ženy, pochybují, že se vůbec vzájemně znají. Ony se neznají. To je Duch svatý, který takto bdí nad tou intonací toho hlasu. Copak si neuvědomujete, že je to Kristus uprostřed svého lidu?

Zjevení 22:16

Máš něco, co bys chtěl přecíst, bratře Pate? Jen pojď. [Bratr Pat říká: „Ve jménu Pána Ježíše čtu z knihy Zjevení dvacet dva šestnáct: Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby vám v církvích svědčil o těchto věcech.“]

Amen. No, to bylo duchovní Božské vedení, vidíte, Duch svatý působící skrze laiky, kteří vystoupí a promluví.

Ó, není On nádherný? Při pomyšlení, přátelé, že to je totéž, o čem mluví Bible, a dnes je to tady. Nemusíme o tom už pochybovat. Ó, pojďte a přijměte Ho, moji vzácní lidé. Pojďte a přijměte Ho. [Prázdné místo na pásku.]

Tedde, zatímco se připravujeme ke křtu (a já se modlím, aby Bůh přijal vaše srdce), „Kam On mne vede, tam já půjdu.“ [Prázdné místo na pásku.]

Skutky 20:27; Galatským 1:8

³²⁷ Zapřísahám vás skrze živého Boha a skrze napomenutí Jeho Slova, abyste přišli a dali se pokřtít ve jménu Ježíše Krista. Zapamatujte si, dělám to, protože Bible nás k tomu zavazuje, a Pavel řekl, abychom to *takhle* dělali, a kdyby i nějaký anděl učil něco jiného, ať je proklet. Chci na konci své cesty prohlásit jako on: „Neopomněl jsem vám oznámit veškerou Boží vůli;“ a nakolik vím, tak na nás nebude krev žádného člověka. Ó, nemilujete Ho? Ó, já Ho miluju. Dobře. Postavme se, když budeme zpívat naši píseň na rozejití. A až do té doby budeme:

*Brát jméno Ježíš s sebou,
dítě žalu a bolesti,*

*ono ti dá radost a útěchu,
vezmi Ho kamkoliv jdeš.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

*Před jménem Ježíš se skláníme,
Padáme pokorně u Jeho nohou.
Králem králů Ho v nebi budeme korunovat,
když naše cesta dospěje do konce.*

